



De komende twee weken verschijnt er geen Observant. Het eerstvolgende nummer komt uit op donderdag 7 juni

Voorzitter Inge Hermans van S.Co.Co.-de overkoepelende studentenvereniging van het LUC over het Diepenbeekse studentenleven: "Je krijgt steeds een lepel zout en dan een pint. Je wordt zat als een kanon." Zie verder deze pagina en pagina 7 (foto Philip Driessen)

Fietsende (oud-) decanen hebben geen zadelpijn **2**

Betere communicatie moet onrust bij GW sussen **3**

Onderzoek: met melk meer vrouws **5**

Verwacht: het jubileumboek van de 25-jarige UM **8-9**

Rowwen Hèze blijft altijd in het Limburgs zingen **19**

Evaluatiecommissie vooral zorgelijk over bestuurscultuur

Commissie: MUB bevordert regentengedrag bij bestuurders

De MUB, de wet die de universitaire bestuursstructuur 'moderniseerde', is aan de Universiteit Maastricht mislukt. Dat zegt de vice-voorzitter van de commissie die hier de werking van de wet evalueerde.

De commissie onder leiding van de gezondheidswetenschapper prof. Maarse heeft uitdrukkelijk gekozen voor een brede evaluatie van de MUB. Naast de verzameling van feitelijke gegevens is vooral ook gekeken naar de bestuurs- en beheerscultuur die onder de nieuwe regeling gegroeid is. Dit op basis van gesprekken met betrokkenen van hoog tot laag, van de raad van toezicht en het college van bestuur tot gewone faculteitsraadsleden. De voorlopige conclusies (de commissie schrijft haar eindrapport pas na een universitaire discussie-bijeenkomst op 30 mei) liegen er niet om. Als rode draad door de bevindingen loopt de stelling dat steeds minder mensen zich betrokken voelen bij de besluitvorming in de universiteit. De communicatie laat te wensen over, draagvlak wordt te weinig gezocht. "En communicatie", zegt prof. Scherpbier, vice-voorzitter van de commissie, "is niet hetzelfde als mensen van nota's voorzien of alles maar op internet zetten. Het gaat

erom dat men in de discussie betrokken wordt. Opvallend was dat behalve de top van de hiërarchie, het college van bestuur, iedere laag daaronder vond dat ze geen rol speelde en te weinig wist. Dat geldt dus voor de raden ten opzichte van de decanen, maar ook voor de decanen ten opzichte van het college. En aan het einde van de rij komen de capaciteitsgroepen. Die zijn buitenspel gezet door de instituutsvorming, ze hebben weinig meer te zeggen. Als je dit alles bij elkaar optelt, moet je concluderen dat de MUB mislukt is."

De wederzijdse waardering tussen bestuurders en raden is verminderd; of, zoals het in een der gesprekken met de commissie werd verwoord, in plaats van gezag is macht gekomen. De MUB nodigt kennelijk uit tot regentengedrag, vond een gesprekspartner. Dat leidt vervolgens weer tot een verharding van de sfeer, concludeert de commissie, en tot het verschijnsel dat mensen zich in hun eigen winkeltje terugtrekken of via andere wegen hun belang trachten te behartigen. De wandelgangen waren aan de UM altijd al belangrijk, maar onder de MUB hebben ze in ieder geval niet aan betekenis ingeboet, meldt de vice-voorzitter eufemistisch. Scherpbier: "Hoewel de juristen zeggen dat alles duidelijk is geregeld, vinden veel mensen de overlegsituaties ondoorzichtig, en is vaak niet helder wie nu precies waar-

over gaat." Dat is opmerkelijk waar de MUB juist ook bedoeld was om het universitaire bestuur slagvaardiger en efficiënter te maken. Scherpbier: "Dat het efficiënter is geworden wordt slechts door een minderheid bevestigd." In dergelijke omstandigheden is het niet verwonderlijk dat de animo om nog in een raad zitting te nemen, minder wordt, zeker onder de hoger geplaatsten. Het aantal hoogleraren en hoofd-docenten in raden neemt duidelijk af. Overigens heeft de commissie wel geconstateerd dat er flinke verschillen zijn tussen de faculteiten. De manier waarop decanen omgaan met de raden, de stijl van leiderschap, loopt uiteen. Wel is duidelijk dat die stijl onder de nieuwe omstandigheden doorslaggevend is geworden. Inmiddels universiteitsbreed berucht is de nieuwe beroeps-decaan van de cultuurwetenschappers, Tummers, die zich erop laat voorstaan de MUB geheel naar de letter uit te voeren en daarmee in zijn faculteit niet louter vrienden heeft gemaakt. Andere decanen stellen zich veelal gematigder op. Of dat alles in het eindrapport van de commissie naar voren komt is afwachten.

Wammes Bos

Zie pagina 3 voor de stellingen

Het studentenleven aan het LUC

"Je kunt hier niets stiekem uitspoken"

Een eerstejaars wordt gedoopt en ontgroend, begint als 'stront' en klimt op tot 'ancien'. Hij gaat op kot - als pappa en mamma dat tenminste goed vinden. Het studentenleven aan het Limburgs Universitair Centrum speelt zich af tussen de koeien en de varkens. De tweeduizend studenten hebben er hun eigen surrealistische wereldje geschapen. "Ik denk soms: dit kan toch niet mijn hele leven zo doorgaan."

bezig met de laatste voorbereidingen. In de Vox, het low budget in elkaar geniete studentenblad, prijst "Els, uw allerenigste sportraadvoorzitster", de Lucide wervend aan: "Ik hoop da ge allemaal wel tenminste weet wa da voor een beest is. NEE??? Awel, schaam u! 'T is eigenlijk geen beest zenne, ik was gewoon wa met uw --- aan 't rammelen. Nu effe serieus, de Lucide is de spetterendste, Mega super fantastischsteongelooflijktofstegeweldigste sportdag van het jaar (ook wel de enige ma daar zullen we 't nu effe nie over hebben)."

Stront en Schacht

Dikke nekken of niet, Inge Hermans is zélf lid van Hermes. Niet alleen omdat ze economie studeert - Hermes is de bijbehorende studievereniging - maar ook omdat ze als bestuurslid van S.Co.Co. automatisch lid is van alle verenigingen. Bij Hermes heeft ze zich aan het begin van haar studietijd laten dopen. Een soort vóór-ontgroening, de officiële volgt aan het eind van de eerste 'kan' (jaar). In tegenstelling tot de Nederlandse gebruiken zijn deze inwijdingen niet geheim.

Zie verder op pagina 7

Luciade, 10.00 uur

Het is nat, miezerig, modderig. Geen weer voor de jaarlijkse sportdag van het Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek - de Luciade. Bovendien: welke student heeft zin in sporten na het feest van studievereniging Hermes afgelopen nacht, sombert Inge Hermans. Zij is voorzitter van S.Co.Co., een overkoepelende vereniging waar alle LUC-studenten lid van zijn. "Die fuif was tegen alle afspraken in. Maar Hermes trekt zich nergens wat van aan, dikke nekken zijn het." Het zoemt in de kleine, rommelige S.Co.Co.-kamer: studenten zijn druk

"Alle UM-medewerkers hebben recht op gratis anti-RSI-massage"

Reageren? Zie pagina 20

"Zelden voelden we ons zo voldaan"

Volledige naam: Cornelis

Spreeuwenberg

Roepnaam: Cor

Geboren: 28 januari 1944

Nationaliteit: Nederlandse

Woonplaats: Maastricht

Religie: Nederlands Hervormd

Functie: decaan

gezondheidswetenschappen

Burgerlijke staat: gehuwd,

vader van drie kinderen

Deze maand: fietst hij met

oud-decaan Hans Maarse van Maas-

tricht naar Rome.



Decaan Cor Spreeuwenberg (rechts) en oud-decaan Hans Maarse aan het begin van hun eerste etappe op weg naar Rome (foto Philip Driessen)

Week één.

Met een knipoog naar het wat mondaine blad voor wachtkamers bestaat er ook *Arts en Fiets*: hét weekblad voor fietssende artsen, vooral gevuld met records van tijden waarin de Mont Ventoux werd beklommen.

Sinds enige jaren behoor ik ook tot de sekte der fietsende dokters. Toen Hans Maarse anderhalf jaar geleden vertelde na afloop van zijn decanaat naar Rome te willen fietsen, bood ik aan – niet wetende zelf voor die functie te worden gevraagd – om hem te vergezellen. Na uitvoerige voorbereiding met stevige trainingstochten in het weekend vertrokken we op 28 april op onze, meer op zware motoren dan op sportfietsen lijkende mobielen, die ergens tussen de 40 en 45 kilo wegen.

Al na 300 meter lag ik langs de kant van de weg, maar dat is sindsdien niet meer voorgekomen. De route voerde die dag via Withuis, Val Dieu, Baraque Michel naar Sankt Vith en vandaar recht naar het zuiden door Luxemburg. Hierna volgde een schitterende tocht door Elzas-Lotharingen naar Ribeauville. Vervolgens hebben we via Basel, de Rheinfall bij Schaffhausen aan de Bodensee de Rijn naar het zuiden gevolgd, tot aan Chur. Daarbij doorkruisten wij ook een

stukje Oostenrijk en Liechtenstein. De route liep verder via de Julierpas en de Malojapas naar Chianenna en vandaar het Comomeer. Met de pont zijn we overgestoken naar Bellagio. Na nog een stukje Comomeer begon de 'gifbeker' van de Povlakte die we in drie dagen tot op de laatste druppel hebben leeggedronken. Het enige verschil met de polder rond Rijpwetering was het weer.

Week drie.

Inmiddels zitten we, 1364 km van Maastricht af, op een terras in Modena. Van nu af aan is het alleen nog maar puistenwerk als wij de Apennijnen nemen. Maar de route door Toscane naar Rome vergoedt veel.

Kaarten van routes die we hebben afgelegd, gooien we meteen weg. De stapel wordt dan ook steeds dunner en Nederland ligt steeds verder achter ons. Dit laatste geldt des te meer voor Maastricht, universiteit en de faculteit gezondheidswetenschappen in het bijzonder. Wie mocht denken dat wij de hele dag over de facultaire dorpspolitiek praten, heeft het mis. Wij hebben wel wat anders aan ons hoofd: ons fysiek.

Gouke Kootstra maakte zich nog al zorgen over onze achterwerken. Hij zou daar zelfs wel een foto van willen laten



zien. We moeten hem teleurstellen: er valt niets interessants te zien. Alles is heel heel, de conditie is puik, de moraal is hoog en we verbeelden ons dat we goden zijn.

Niet in goede conditie is mijn nieuwe fiets. Voor Sankt Vith was de ketting al gebroken. Inmiddels heb ik zelfs al een derde ketting, omdat die Belgische fietssmaker het fout had gedaan. Verder moest in Duitsland de '14' van mijn derailleur worden verwisseld en moest ik 20 kilometer verder zelfs naar een Zwitserse specialist – de *velodoctor* geheten – om een hinderlijke tik uit mijn trapas te halen. Dit was nodig om een psychische ontregeling te voorkomen. Tot dusver bedraagt het aantal lekke banden slechts één.

Een kritisch moment elke dag is het vinden van een hotel. De eerste dag al bleken alle hotels in Luxemburg vol en moesten we in het duister en door regen en tegenwind een slaapplek vinden.

Toen dit was gelukt, bleek het hotel nota bene vol met Nederlanders van de *old timers club*. Soms worden we geweigerd, zogenaamd omdat het *full booked* is. Kennelijk ogen wij op het eind van de dag niet zo fris meer. Curieus was het hotel in Thucis waarvan de oude eigenaar zich niet meer herinnerde dat hij op de bovenste verdieping ook nog over éénpersoons kamers beschikte. Het meest trendy hotel was dat in Silvaplana waar je met slechte remmen zo de bar inrijdt als je de Julierpas af komt suizen. De Julier! Er waren drie mogelijkheden. Ten eerste de Splügenpas, maar die was dicht. Ten tweede de Albulerpas, maar dan moest je wel een stukje met de Rhätische Bahn. En ten derde de Julier, 2284 meter hoog en nog helemaal in de sneeuw. Fanatiek als we zijn, hebben we vanzelfsprekend de Julier genomen. Over de klim van 880 meter naar de top hebben we 4,5 uur gedaan. Ongeveer 9 km van de top nam ik nog een pilsje voor wat extra energie. De endorfines stuwden ons omhoog. Om 17.25 uur haalden we de top. Inclusief de 500 meter afdaling naar Silvaplana bedroeg onze gemiddelde snelheid die dag 10,6 kilometer. Zelden voelden wij ons zo voldaan.

Laag gerechtshof

"Edelachtbare, ik klaag ze allemaal aan."

"Wilt U alstublieft specifiekere zijn, meneer."

"De omroepen. De producenten. Programmamakers. De media."

"En wat is de aanklacht?"

"Ze hebben mijn leven gestolen, hoogedelestrengte. Ze hebben mijn authentieke ervaringen afgenomen. Helemaal niets is nog van mezelf."

"Kom, kom, meneer. U bent toch geen hooggeplaatst figuur?"

"Dat is het nu juist, ik ben een gewone man, niets bijzonders. En toch hebben ze mijn leven gestolen."

"U moet toch wat concreter zijn in Uw aanklacht?"

"Het begon met mijn verloofde. Die vroeg me ten huwelijk"

"Dat lijkt me geen onplezierige ervaring."

"Nee, edelachtbare, maar de manier waarop wel! Ze riep Robert ten Brink met zijn karavaan in. Ik zakte door de grond, edelachtbare, en heb direct een einde aan de relatie gemaakt."

"Wellicht klaagt U dan de verkeerde rechtspersoon aan meneer, U moet bij Uw ex-verloofde zijn."

"Toch niet, edelachtbare. Een week daarna

ging ik naar de kapper. Ik zit twintig minuten mijn droeve relaas te vertellen, toen ik het pas door had."

"Wat had U door meneer?"

"Dat ze er weer zaten. De voyeuristen. Gewoon, in de stoel bij de kapper die de tv-kapper bleek te zijn!"

"Tja, pech meneer."

"Natuurlijk, edelachtbare, kan gebeuren. Maar de week daarna besloot ik om op dieet te gaan. Paar kilo's eraf, anders zou ik nooit een nieuwe vriendin vinden, nietwaar? Ik had een weddenschap met een vriend afgesloten: wie de meeste kilo's verliest, betaalt de ander het verschil in gulden. Het mocht niet van de media."

"Hoe bedoelt U, meneer, mocht niet van de media?"

"Big Diet begon de volgende dag, en SBS had mijn ervaring al afgepikt voor ik hem überhaupt meegemaakt had! Ik ben radeloos, niets is meer authentiek in mijn leven."

"Overdrijft U niet een beetje?"

"In die hoge stoel hebt U waarschijnlijk geen idee wat ons vandaag de dag overkomt, edelachtbare. Op straat worden we achtervolgd door camera's, we kunnen niet meer naar de

kapper of de slager, niet meer autorijden of verliefd worden, niet meer ziek zijn of doodgaan, zonder de hulp van programmamakers in te roepen. Ik voel me soms net Jozef K." "Jozef wie?"

"Jozef K. uit Het Proces. De media hebben mijn leven tot een Kafka-achtig doolhof gemaakt; ik ben mezelf niet meer, ik ben iets anders."

"Nu moet ik U toch ernstig berispen, meneer: U steelt de ervaring van iemand anders."

"Wat bedoelt U, edelachtbare?"

"U beroept zich op de ervaring van Jozef K. om Uw eigen ervaring vorm te geven."

"Maar, met alle respect meneer de rechter, Jozef K. is niet echt. Hij is een literair personage. Een metafoor voor de vervreemding die ik van mezelf en de wereld voel. Ik gebruik Kafka's creatie om uit te drukken hoe verstrikt de gewone man is geraakt in de netten van de mediavossen endemollen."

"Toch doet U nu precies wat U de media verwijt dat ze met U doen: ervaringen van gewone mensen creëren waarmee het publiek zich kan identificeren. U spiegelt uzelf toch ook graag in fictieve personages?"

"Dat is niet hetzelfde, edelachtbare. Ik heb recht op een echte ervaring. De media maken- van

mij een farce. Het enige wat ik vraag is om met rust gelaten te worden. Ik wil mezelf kunnen zijn in het dagelijks leven."

"Wat geeft U het recht op een werkelijke ervaring, meneer? Staat dat soms in de grondwet? Niet dat ik weet. Ik acht Uw klacht dan ook ongegrond wegens gebrek aan een zuivere aanklacht. Zaak gesloten."

"Wie bent U wel dat U zomaar, enkele seconden nadat U een klacht hebt aangehoord, ter plekke een vonnis kunt vellen?"

"De Rijdende Rechter."

José van Dijk is per 1 mei benoemd tot hoogleraar Televisie, Media en Cultuur aan de UvA. Dit is haar laatste column.



COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3884889
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl



Stichtingsbestuur
Fons Coomans, Tes Gybels, Melissa Ilanes, Rein de Wilde

Redactieraad
Herco Fonteijn, Gerard Hensen, Michel Janssen, Marietje Kardaun, Rob Klaassen, Maartje Krabbe, Woody van Olffen, Maurice Olivers, Paul Winkens,

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Tons van den Bosch 3883125
Maurice Timmermans 3882536
Marieke de Wit 3883471

Beheerder
Marlies In de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Rutger Hondelink, Frank van Hoorn, Roel Willems

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Simone Golob

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies In de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar (Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f45,- per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Betere communicatie moet onrust bij gezondheidswetenschappen verminderen

Minimaliseren van onrust, en het creëren van draagvlak en betrokkenheid voor de nodige veranderingen. Dat is de bedoeling van het nieuwe communicatieplan van de faculteit der gezondheidswetenschappen.

Zeer onlangs nog kwam de faculteit in het nieuws met de uitkomsten van een 'werkbelevingsonderzoek'. Daaruit bleek dat de medewerkers van GW veel te klagen hebben, vooral ook over de communicatie in de faculteit. Het bestuur reageert daar nu op met een Communicatieplan voor een faculteit in transitie, waarmee niet wordt bedoeld dat GW in de overgang is maar wel dat er veel veranderingen op til zijn. Drie grote bewegingen vinden plaats: de invoering van de bachelor-masterstructuur, de deelname aan de Transnationale Universiteit Limburg, de TUL, en –niet het minst onrustbarend – de mogelijke fusie met geneeskunde. Het plan is hoofdzakelijk gericht op de facultaire medewerkers, omdat voor hen de consequenties het grootst zijn, heet het.

Nu zijn de drie genoemde onderwerpen nog allesbehalve uitgekristalliseerd, maar het bestuur wil niet wachten met mededelingen tot alles in kannen en kruiken is. Dat schept immers onzekerheid. Het beleid laveert om die reden tussen "openheid" en "het voorkomen van verwarring als gevolg van voorbarige berichtgeving". "De communicatie in dit stadium is gericht op het minimaliseren van onrust (...)", staat er met vette letters.

Als de besluiten eenmaal genomen zijn, gaat fase twee in werking: dan dienen de medewerkers overtuigd te worden van de noodzaak van de veranderingen. Doel van de communicatie in dat stadium is het creëren van "draagvlak en betrokkenheid"; ook die woorden zijn vet gedrukt. Wát er precies gecommuniceerd wordt, de inhoud van de boodschap dus, is afhankelijk van de fase van de besluitvorming, maar is altijd "gebaseerd op de algemene visie van het

faculteitsbestuur". Die visie behelst dat GW een "doelmatige, toekomstgerichte en transparante organisatie" moet zijn, "met aandacht voor kwaliteitszorg en Human Resource Management". Het bestuur gaat er vanuit dat het "brede spectrum" van GW, dat zowel gamma-als bèta-richtingen omvat, overreid moet blijven of wellicht nog breder gemaakt kan worden.

De manier waarop het bestuur met de medewerkers wil communiceren is modern: intranet. Er komt een elektronische nieuwsbrief, minimaal tweewekelijks. Om de discussie te stimuleren wordt wellicht een chatbox geopend. Het faculteitsblad Spectrum zal minder gaan verschijnen, en met een iets andere inhoud: meer achtergronden, meer human interest. Dit vooral om het 'wij-gevoel' te versterken.

Het bestuur legt overigens in de notitie de verantwoordelijkheid voor het tot nu toe falende facultaire communicatiebeleid hoofdzakelijk bij de hoogleraren en hoofddocenten. Het bestuur informeert immers juist deze facultaire 'tenoren'

goed, maar die verzuimen om op hun beurt de informatie door te geven aan de lagere medewerkers. Er komen nu maatregelen die niet gedetailleerd worden beschreven, maar die er in ieder geval op gericht zijn om deze toplaag, het 'lijnmanagement', zijn werk beter te laten doen.

De raad van GW heeft in grote lijnen instemmend gereageerd op het plan. Men is in ieder geval blij dat het onderwerp bij de horens wordt gevat. Raadslid De Kok van het wetenschappelijk personeel, die niet bij de vergadering aanwezig was, is niettemin sceptisch: "Communicatie is een subtiele zaak. Het gaat niet alleen om informatie geven. Toen ik bij de Open Universiteit werkte is daar ook lang gepraat over een communicatieplan, en uiteindelijk veranderde er niets. Het gaat om de intenties. Ja, hier zijn dat 'het minimaliseren van onrust en het creëren van draagvlak'. Daar word ik een beetje kriegelaar van."

Wammes Bos

Eerstejaars practica impopulair bij rechtendocenten

Rechtendocenten kunnen nog maar weinig animo opbrengen voor het eerstejaars practicum-onderwijs. Hoeveel kandidaten zich precies voor het volgend studiejaar hebben gemeld, is onduidelijk. In ieder geval zijn het er veel te weinig. Het faculteitsbestuur spreekt van een ernstig probleem en heeft de capgroepvoorzitters de wacht aangezegd.

De vaste staf mijdt de eerstejaars practica vanwege de hoge werkdruk, meent

R. Schlössels, directeur propedeuse. Sinds een paar jaar is het vaardigheidsonderwijs in de propedeuse – anders dan in de doctoraalfase – bewerklijker geworden. Docenten dienen van elke student een dossier aan te leggen, waarin werkstukken en opdrachten worden bijgehouden. En dat kost extra tijd. Opmerkelijk is dat de aanpak met dossiers juist was bedoeld om de zelfstandigheid van studenten te stimuleren en zo bij docenten wat druk van de ketel te halen.

Het faculteitsbestuur wil pertinent geen extra compensatie geven voor het begeleiden van practica. Schlössels: "Er moet niet het beeld ontstaan dat de propedeuse een tropenjaar zou zijn." De capgroepen zijn op hun plicht gewezen om binnen een paar weken met docenten over de brug te komen.

En niet alleen met tijdelijke krachten, zoals vaak gebeurt, maar met vaste stafleden. "Het gaat ons om een gezonde mix. De meeste tijdelijke docenten zijn

net afgestudeerd, nog onervaren en hebben dus enige begeleiding nodig. Practica vereisen toch een actievere opstelling, en specifieke kwaliteiten als computervaardigheden en kennis van logica."

Welke maatregelen het faculteitsbestuur neemt als de vaste staf blijft weigeren, is nog niet bekend.

Maurice Timmermans

Lustrumsymposium PGO

Hoe invloedrijk is het probleemgestuurd onderwijs geweest in de afgelopen 25 jaar? Hoe kijkt de Nederlandse samenleving daartegen aan? Welke nieuwe uitdagingen dienen zich aan? Dit soort vragen komt aan bod op het UM-lustrumsymposium PGO: *recept of concept?* op 6 juni aan de Tongersestraat.

Op twee plenaire lezingen na is het gros van de bijeenkomsten, in de geest van pgo, interactief: workshops, posterpresentaties, een ronde-tafelconferentie. Gespreksleiders zullen de discussies zo nodig opstoken. Organisator R. de la Fonteyne rekent op een gemêleerd publiek. Maastrichtse studenten en medewerkers, veel onderwijskundigen uit de rest van het land, maar ook middelbare school-docenten, die de overeenkomsten tussen pgo en het studiehuis bespreken.

In de namiddag zal de landelijke Winand Wijnen Prijs worden uitgereikt. Deze tweejaarlijkse onderscheiding – genoemd naar een van de grondleggers van het Maastrichtse pgo, nu met emeritaat – gaat ditmaal naar de instelling of persoon die uitblinkt op het gebied van onderwijsvernieuwing. Twee jaar geleden was het thema 'studiehuis'.

De drie genomineerden die in aanmerking komen voor de oorkonde, kunstwerk en 25 duizend gulden: een Rotterdamse mbo-instelling, een hogeschool uit Enschede, en de opleiding managementwetenschappen aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. (MT)

Tien stellingen voor de MUB-conferentie

1. Er moeten – binnen de grenzen van de wet – maatregelen worden genomen om te bereiken dat de "Maastrichtse bestuurscultuur" weer in ere wordt hersteld.

2. Elk bestuur krijgt de raad die het verdient: alleen een goed bestuur krijgt een sterke raad.

3. De bestuurs- en medezeggenschapscultuur leidt ertoe dat in onvoldoende mate uitvoering wordt gegeven aan de medezeggenschapsrechten van studenten en medewerkers.

4. In de MUB schuilt potentieel gevaar doordat veel bevoegdheden bij één persoon kunnen worden geconcentreerd.

5. Het ongedeelde model zou beter kunnen worden vervangen door een ander model, bijvoorbeeld het gedeeld model, waarbij de Wet op de Ondernemingsraden (WOR) van toepassing is.

6. De faculteitsraden moeten worden 'gerevitaliseerd'.

7. De aansturing van primaire processen kan niet zonder goed overleg met en inspraak van stafleden.

8. De positie van de voorzitters van capaciteitsgroepen moet worden versterkt.

9. Studenten hebben minder invloed op het onderwijs dan vóór de MUB.

10. De MUB is één van de factoren die een rol spelen bij de beleving van de hoge werkdruk.

De werkconferentie is 30 mei, 13.30 uur in de aula van de Tongersestraat 53. Info 3883165



Unicatering gaat op de eco-toer

Melk, kaas, yoghurt en andere zuivel van een 'groene koe', onbespoten fruit, en basali(cum)to(maten)-brood zonder synthetische toevoegingen. Unicatering gaat op de eco-toer: deze week in de mensa aan de UNS 40, de volgende twee weken in de mensa in de binnenstad. De prijzen liggen enkele dubbeltjes hoger dan normaal. Het eco-experiment is een gezamenlijk initiatief van unicatering,

arbo en milieu, en het Universitair Milieu Platform.

"Als deze producten het goed doen, breiden we het assortiment eventueel uit", zegt Gido Boere van unicatering. In navolging van de Nijmeegse mensa, die haar bezoekers vorig jaar al bio-vegetarische loempia's en eko-kroketten voorschotelde. Negen van de tien Nijmeegse klanten waren tevreden en steunden de

mensa in haar eco-beleid.

Wel deden zich daar enkele onvoorzienne tegenslagen voor, blijkt uit het evaluatierapport. De walnootkaas liet zich niet snijden, de biologische loempia viel tijdens het bakken in stukken uiteen, en niet te vergeten: de krokettenfraude. De biologische vleeskroketten – van buiten niet van de 'klassieke' te onderscheiden, wel 35 cent duurder – werden aan de

kassa meer dan eens afgerekend als een gewone kroket. Zo hebben 'al die tevreden klanten' zo'n duizend biologische kroketten achterovergedrukt. In het voorsnog eco-kroketloze Maastricht is deze vorm van fraude nog niet aan de orde. (MT, foto Philip Driessen)

SHURGARD[®] SELF-STORAGE

PROFESSIONELE VERPAKKING

Onmisbaar voor een duurzame opslag van uw bezittingen.

Een goede verpakking beschermt uw bezittingen en zorgt ervoor dat u ze na hun verblijf bij SHURGARD weer net zo aantreft als u ze heeft achtergelaten. Om het u makkelijk te maken beschikt SHURGARD over gepast inpakmateriaal, zoals verschillende soorten kartonnen dozen, kwaliteitsplakband en

andere verpakkingsmiddelen. Deze verpakkingsmaterialen zijn ook verkrijgbaar als u geen gebruik wilt maken van onze opslagmogelijkheden. Tevens stellen wij gratis een aanhangwagen ter beschikking als u bij ons een unit huurt.

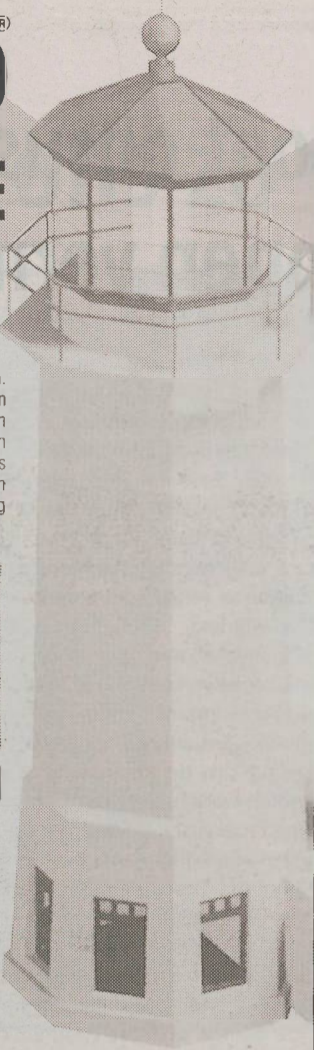


DESKUNDIG ADVIES

De Store Manager geeft u deskundig advies over uw persoonlijke opslagruimte in het Shurgard Centrum ...

MAATWERK

Uw opslagruimte op maat, snel toegankelijk: van kleine dingen die u dikwijls nodig heeft tot grote zaken die u lange tijd wilt bijhouden ...

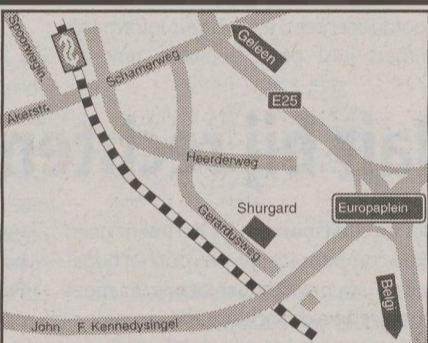


0800-6064

Industrieterrein Wyckerpoort-Zuid St. Gerardusweg 50

MAASTRICHT

OPENINGSTIJDEN: ma-vr 09.00 - 18.00 uur / za 09.00 - 16.30 uur



E-MAIL: maastricht@shurgard.nl OF BEZOEK ONS OP INTERNET: www.shurgard.nl

DE CLIFFORD CHANCE PRAKTIJKDAGEN

FOR THOSE WHO DARE

8 juni:
Arbeidsrecht

CLIFFORD CHANCE ORGANISEERT PRAKTIJKDAGEN
VOOR DERDE- EN VIERDEJAARS RECHTENSTUDENTEN, DIE KENNIS WILLEN MAKEN
MET DE INTERNATIONALE ADVOCATUUR EN ONS KANTOOR IN HET BIJZONDER.

BEN JE GEÏNTERESSEERD IN DEELNAME AAN ÉÉN VAN DEZE DAGEN, STUUR DAN EEN KORTE BRIEF MET JE CV EN CIJFERLIJSTEN AAN:

PAULINE VAN ITTERSUM
AFDELING HUMAN RESOURCES
DROOGBAK 1A
1013 GE AMSTERDAM
TEL.: 020 - 7119 000

CLIFFORD
CHANCE

ADVOCATEN BELASTINGADVISEURS SOLICITORS

E-MAIL: PAULINE.VANITERSUM@CLIFFORDCHANCE.COM

www.cliffordchance.nl/careers

WEBDESIGN | INTERACTIEVE PRESENTATIE | CD-ROM | E-COMMERCE | BRAINSTORMING | ADVIES

Een team VAN MARKTGERICHTE PROFESSIONALS IN interactieve oplossingen.

Wat doet Nexwork?

Nexwork ontwikkelt interactieve oplossingen. Op marktgerichte wijze en te allen tijde met een duidelijke meerwaarde voor klant en gebruiker.

Wat voor interactieve oplossingen?

Websites, e-commerce toepassingen, cd-rom producties en nog veel meer. Maar ook toepasbaar advies op het gebied van marketingcommunicatie.

Interesse?

Graag presenteren we u de mogelijkheden in een vrijblijvend gesprek.

Een greep uit onze UM-klienten:

- Universiteit Maastricht
- Universiteit Maastricht/TUE Vestiging Venlo
- Universiteit Maastricht - Onderwijswetenschappen
- Media Service Maastricht bv
- ETIL bv

Nexwork bv
T 043 604 90 70
E info@nexwork.nl
I www.nexwork.nl

NEXWORK

U
M

Unigraphic design, photography and print

PROEFSCHRIFTEN

- ✓ formaat proefschrift 16,5 x 24 cm
- ✓ omslag gedrukt in zwart met een steunkleur op 250 grams gestreken papier (glans of mat)
- ✓ binnenpagina's geprint (600 dpi) in zwart op 90 grams houtvrij offset papier
- ✓ afwerking gareloos verlijmd
- ✓ aanvraag isbn nummer wordt door ons verzorgd
- ✓ de levertijd bedraagt 15 werkdagen, na aanlevering pagina's
- ✓ uitnodigingskaartjes en stellingen zijn bij de prijs inbegrepen
- ✓ ontwerp omslag op basis van nacalculatie
- ✓ onderstaande prijzen zijn excl. 6% btw en gebaseerd op aanlevering van kant en klare pagina's, dit kunnen zowel prints als digitale bestanden zijn.

oplage	stuksprijs per proefschrift					
	300	400	500	600	700	800
pag. 96	6,70	5,50	4,95	4,55	4,20	4,00
112	7,50	6,30	6,00	5,60	5,20	4,80
128	8,40	7,60	7,30	6,60	6,00	5,50
144	9,30	8,90	8,20	7,90	7,10	6,20
160	10,15	9,10	8,80	8,10	7,90	6,80
176	11,00	9,90	8,95	8,30	8,00	7,50
192	12,00	11,10	9,90	8,60	8,10	7,70
208	12,80	11,40	10,50	9,90	8,50	7,90
224	13,70	11,70	10,60	10,20	8,80	8,10
240	14,50	13,10	11,60	11,10	9,20	8,90
256	15,55	14,00	12,80	11,80	10,90	9,30
272	16,45	14,50	13,00	12,10	11,20	10,20
288	17,35	16,50	15,20	13,50	12,00	10,90
304	18,20	16,90	14,80	14,00	12,80	11,50

Informatie

Unigraphic, Peter Debyeplein 15, 6229 HA Maastricht
T 043 3883970 F 043 3613824 ISDN 043 3560226



Hormoontherapie voorkomt botontkalking, melk drinken helpt

Dat botontkalking pas een probleem wordt bij vrouwen boven de zestig, klopt niet. Bij één op de twee vrouwen in de overgang is het al mis, blijkt uit het Maastrichtse proefschrift *Osteoporosis around the menopause* van Geraline Leusink. Melk drinken helpt, maar kan osteoporose niet voorkomen. Wat wel werkt: vijf jaar lang de 'overgangspil' slikken.

Leusink werkt als onderzoekster bij het Diagnostisch Centrum Eindhoven, dat huisartsen en GGD's adviseert over diagnostiek. Het instituut benaderde in 1996

alle Eindhovense vrouwen tussen 47 en 54 jaar. Bijna zesduizend van hen hebben aan het onderzoek meegewerkt.

Een van Leusinks conclusies is dat 13 procent van deze vrouwen osteoporose heeft, en 42 procent in het beginstadium verkeert – osteopenie genoemd. In dit vroege stadium dienen de gevaren zich al aan: de kans op een botbreuk is meer dan tweemaal zo groot.

Huisartsen moeten hierop alert zijn, waarschuwt de Maastrichtse promovendus. Bij de meesten gaat pas een licht branden als ze zestigplussers in hun spreekkamer tegenkomen. Groot risico lopen magere vrouwen die roken en weinig bewegen, dat is bekend. "Maar ook degenen van wie de moeder ooit een heup heeft gebroken, maken zeven keer zo veel kans op botontkalking. En



(foto Philip Driessen)

vrouwen – rond de veertig jaar – die al vroeg in de overgang zitten."

Osteoporose treft drie keer zoveel vrouwen als mannen en dat komt doordat vrouwen tijdens de menopauze minder hormonen (oestrogenen) aanmaken. Vier à vijf glazen melk per dag helpt. Extra calcium remt het botverlies ook enigszins (tot 0,5 procent per jaar), maar lang niet afdoende. Uit Leusinks studie blijkt dat hormoontherapie de beste remedie is om osteoporose te voorkomen.

Huisartsen en specialisten schrijven al jaren deze hormoontherapie ofwel de zogeheten overgangspil voor, maar niet als preventief middel tegen osteoporose. Zij proberen hiermee overgangs-

klachten als opvlegers te verdrijven.

"Artsen zijn huiverig voor dit geneesmiddel, omdat de pil bij langdurig gebruik het gevaar op borstkanker vergroot. Maar voor een periode van vijf jaar, niet langer, kan deze therapie geen kwaad." Dit is overigens niet het eerste Maastrichtse osteoporose-advies aan huisartsen. Twee jaar geleden presenteerde hoogleraar huisartsgeneeskunde, Geert-Jan Dinant, in zijn oratie een vragenlijstje waarmee de risicogroep makkelijk viel op te sporen. Hoe oud bent u, hoeveel weegt u, en heeft u in de afgelopen vijf jaar een botbreuk gehad? Vragen die huisartsen terloops kunnen stellen aan oudere vrouwen die langskomen

voor een griepje. Grootschalige screening zoals bij borstsonderzoek gebeurt, voert volgens Dinant te ver.

Eerdere studies toonden aan dat depressiviteit leidt tot botontkalking, maar Leusinks onderzoek plaatst daar vraagtekens bij. Weliswaar blijkt een vijfde van de vrouwen met een lage botdichtheid depressief te zijn, maar onduidelijk is of er een rechtstreekse link bestaat. Waarschijnlijk is dat niet de depressie de oorzaak is van osteoporose, maar de ongezonde levensstijl (roken, weinig bewegen) die depressieve patiënten vaak leiden.

Maurice Timmermans

Cultuurwetenschappen moet tekort wegwerken

Hoe de bomen stopten met groeien

Cultuurwetenschappen moet bezuinigen – een bekende riedel die al anderhalf jaar door de faculteit draagt. Voor die tijd groeiden de bomen tot aan de hemel. De omslag in 1999 kwam abrupt en blijkt hardnekkig. Vorige week woensdag presenteerde het bestuur de definitieve begroting voor 2001. De prognose: een tekort van 7,5 ton.

Faculteitsdirecteur B. van Wersch kon er dit jaar flink de tijd voor nemen. Normaal moet een begroting voor het nieuwe jaar al in september worden ingediend bij het college van bestuur. CWS had toen echter net een nieuwe decaan. Bovendien was de komst van Europese studies niet zeker en kon dat dus niet worden opgenomen in het financiële plan. Daarom stemde het college in met een voorlopige begroting.

De faculteitsraad complimenteerde het bestuur woensdag met het definitieve, kraakheidere plan. Van Wersch kon alle uitgaven en inkomsten specificeren – iets wat onder het vorige bestuur niet altijd vanzelfsprekend was, zo zegt de directeur. "Sommige – verliesgevende activiteiten wilde de vorige decaan (Bijker, red.) niet uitgesplitst zien. Pre-

senteer het zo maar, zei hij dan."

In die tijd leken de bomen tot aan de hemel te groeien. "Het begint bijna gênant te worden, zoveel geld als we hebben", zei Bijker nog, toen hij in september 1998 zijn begroting voor 1999 presenteerde. Die kwam weliswaar uit op een tekort van zes ton, maar dat was ook de bedoeling. "Ik hoop dat we nu eindelijk eens op onze reserve interen", aldus de decaan. In de spaarpot zat drie miljoen gulden. Behoorlijk fors voor een faculteit met een totale begroting van negen miljoen.

Exact een jaar later sloeg de stemming volledig om. Het begrote tekort was ditmaal niet op wonderbaarlijke wijze getransformeerd in een overschot. Het bleek zelfs veel groter dan gepland. De faculteit kwam in 1999 uiteindelijk een miljoen tekort. Sindsdien zijn de prognoses somber.

In de begroting voor 2001 is in één oogopslag duidelijk waar de schoen wringt: de 'reguliere kosten' van cultuurwetenschappen zoals onderwijs, personeel en huisvesting, kosten de faculteit structureel zes ton meer dan haar budget toelaat. Het overige tekort wordt veroorzaakt door tweede- en derde-geldstroomprojecten die dit jaar weliswaar geld hebben gekost, maar die uiteindelijk winst zullen maken of quitte spelen. De vraag is dus: waar ging het – zo plotseling – mis? Volgens decaan Tummers werden apart gesubsidieerde projecten

door het zittende personeel uitgevoerd. Het geld werd vervolgens gebruikt om reguliere activiteiten te kunnen bekostigen en verdween voor een deel in de bedrijfsreserve van de capaciteitsgroepen. "De faculteit leefde op te grote voet en pleegde ondertussen roofoverval op de eigen medewerkers, die steeds meer taken kregen."

Als dergelijk incidenteel geld wél aan nieuw personeel werd besteed, kreeg dat meteen een vaste aanstelling. Terwijl de faculteit van tevoren wist dat het een eenmalige inkomstenbron betrof. De reden? Medewerkers met een tijdelijke baan moeten als eerste weg bij financiële problemen en dat wilde de faculteit voorkomen. Directeur Van Wersch: "Mochten we mensen moeten ontslaan, dan wilden we een discussie kunnen voeren over kwaliteit."

Bijker vertelt een heel ander verhaal. Volgens hem is nooit réchtstreeks personeel vast aangesteld van incidentele inkomsten. Wel kregen tijdelijke krachten soms – na een langere periode – toch een vast contract. "Daar werden we toe gedwongen als we die persoon wilden behouden." Een tijdelijk dienstverband mag namelijk niet eindeloos worden verlengd.

Inderdaad, zegt hij, heb je uiteindelijk meer vast personeel dan je kunt betalen uit de eerste geldstroom. "Als de financiële situatie dan verslechtert moet je óf nieuwe middelen genereren, óf mensen

ontslaan."

"Het alternatief is dat je een soort superuitzendbureau bent. Je neemt medewerkers in dienst voor een project, en na afloop stuur je ze weer weg. Maar zeker in die tijd hadden we grote tegoden die bleven groeien, en de werkdruk was hoog. Dan is het toch niet te verdedigen om een goede collega die reguliere taken doet weg te sturen?" Overigens is Bijker van mening dat het grootste deel van de huidige financiële problemen wordt veroorzaakt door de stijgende huisvestingslasten twee jaar geleden.

Hoe dan ook: de eerste stap om de tekorten weg te werken heeft decaan Tummers inmiddels gezet: begin dit jaar nam hij maatregelen om het onderwijs bij cultuurwetenschappen efficiënter – en dus goedkoper – te maken. Zo verlaagde hij het aantal uren dat docenten mogen besteden aan onder meer de coördinatie van een blok. Ook gaat CWS voortaan minder keuzeblokken aanbieden.

Als docenten het hierdoor straks minder druk hebben, kan een deel van hen terecht bij de nieuwe opleiding Europese studies, die in 2002 van start moet gaan. Niemand hoeft dan ontslagen te worden.

Marieke de Wit



Beste Maaïke,

Ik had willen mopperen, maar er kwam iets tussen. De MUB loopt niet weg. Dit ook niet trouwens, maar ja. Vorig jaar augustus ging mijn vader dood. Waar-aan? Hij stierf aan versterving. Dement, boos tot vlak voor het einde, uitgedroogd, onbereikbaar, al in het nirwana van de morfine, glipte hij de eeuwige duisternis in. Wat dan overblijft lijkt in niets meer op de mens die men kende. Een skelet, een holle huls met perkamenten huid. Misschien beter zo. Het afscheid is als van een vreemde.

Afgelopen weekeinde was ik, wellicht voor het laatst, in het huis waar hij woonde. Het is verkocht. Op een paar dingen na was het al lang leeg. Opruimen van de laatste resten. De makelaar kwam langs met de koopovereenkomst, die ik nog moest tekenen. Hij deed al zaken met mijn vader en is zelf dik in de zeventig. Hij wilde niet te laat afspreken, want hij moest op deze moederdag zijn achteennegentigjarige moeder nog op gaan zoeken. Woont nog zelfstandig. Alle besef van tijd verloren eet die de hele weekvoorraad maaltijden die bezorgd wordt in een dag op. In welk een duistere put leeft iemand zonder tijd?

Wellicht door het uiteindelijke karakter van een laatste rondgang in zijn nu verlaten slakkenhuis overvielen de emoties me meer dan toen hij stierf. Een jaar geleden zat hij daar nog, uitkijkend over de straat, wijzend naar de zwartjes waar er alsmaar meer van kwamen, zo dacht hij. Hij was vol van de angsten en zorgen die komen met de latere en laatste jaren van een mensenleven. Afgelopen zondag, in wat eens zijn huis was, overkwam het afscheid me als een donkerslag. Misschien verergerd door iets anders. Mijn moeder overleed toen ze nog maar 52 was en eind vorig jaar werd ik zelf zo oud. Jaren zag ik op tegen het bereiken van die leeftijd. Ouder worden dan mijn moeder werd was binnen gaan in een onbekend land, zonder gids en ook zonder recht daarop te hebben. Dat gevoel kwam nu samen met de kale leegte van het huis, waar op het parket nog de schaduwen staan van zijn meubels. Hoe bizar dat die meubels daar na 25 jaar nog steeds zo stonden als op de dag dat mijn moeder overleed. Hun schaduwen overleefden zelfs mijn vader. Mensen zoeken om iets te duiden altijd naar de vergelijking. Ik vond die bij Robert Sapolsky, stressonderzoeker en neurobioloog. In 'Herinneringen van een mensaap' beschrijft hij een bezoek aan het graf van Dian Fossey, ooit gorillaonderzoekster in Rwanda. Tussen haar gorilla's ligt ze vlak naast het huis waar ze werd vermoord. Sapolsky blijft even staan bij de graven van Fossey en de andere primaten, en schrijft dan: 'Ik zal mijn hele leven aan je denken uit dank voor dat ene moment bij die graven, toen ik daar de zuiverende werking heb gevoeld van de pure droefheid die iemand ervaart als hij terugkeert naar huis en daar slechts geesten aantreft.'

Groet,

Louis

Part 13 of a series on foreign students and their wardrobes

Generation gap in Bulgaria

A colourful mix of nationalities, anxiously watching an international football match in one of the many communal kitchens of the Guest house. The Dutch reporter among them has nearly seen the whole match. "Sorry that I am so late," Sylvia Aneva apologises. The twenty-two year old Bulgarian exchange student is taking International Business Administration subjects this block. "I had to walk all the way from the library, because I have no bicycle."

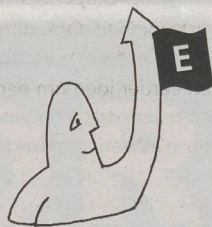
Once she sits down, the conversation immediately turns to fashion. "I did notice that Dutch students do not often wear short skirts. I admit that it would be unpractical if you cycle that much. I myself love mini-skirts. I just cannot imagine that I would have to go around in a long skirt. That is so old-fashioned." Sylvia Aneva thumbs through her dictionary. "Long skirts are part of the Bulgarian traditional costume: nosia. But hardly anybody wears that anymore. You mainly see them worn during folk dancing, together with a headscarf, an apron, and special soft dancing shoes." She shows us a photograph of her native town, Plovdiv, a city as big as Amsterdam. "This is the main street. Everybody wears their best clothes. But you can see a difference between the generations. The older people grew up with communism, the younger ones with MTV and other western influences. My mother, for example, does not think much of my platform shoes." Bulgarian gypsies, according to Sylvia Aneva, are quite easy to recognise. "Gypsies love gold. You can tell by the enormous amount of jewellery that they



Sylvia Aneva (photo Philip Driessen)

wear." And the gold is real, in contrast with the locally produced fake brand clothes. "Young people are sensitive to brands, but these are often just too expensive. They can look good enough in imitations, for a lot less." Who cares that it says 'Adibas' instead of Adidas on your chest.

Rutger Hondelink



PAGE SIX

Tent theatre by 'Het Woelige Baren'

Last rendezvous with Elvis

The King is fat, horribly fat, but wants to go back on stage. Applause, encore, blowing kisses, adoration. Elvis Presley cannot live without it, rises from his grave and starts his comeback in Maastricht. But each time he starts to sing one of his old hits, he loses himself in reverie about pretty Priscilla. The wife who left him. Only drugs and booze can keep him going now.

"I sing live," says Joost Horward. He and Esther de Koning together form the theatre group 'Het Woelige Baren'. "You hear the real Elvis, even if it is with a personal interpretation." Joost Horward is no stranger to Maastricht. He not only plays Elvis, though. At Christmas (with partner Esther de Koning) he could be

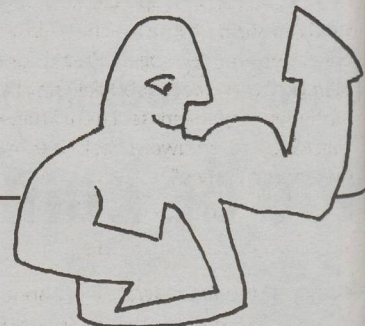
seen in *Dinner for one* (2) in the Derlon theatre. He also works as visiting actor for 'Het Vervolg' and has recently started to present the cultural programme *Zuyderziel* on TV Maastricht. According to Joost Horward, the Elvis show, which lasts thirty minutes, is a black comedy, interspersed here and there with elements of a stand up comedian. "I talk to the audience, react for example to what people wear." The show is set in a Las Vegas atmosphere. The audience sits at small tables, drinking whatever they brought along and there is immediate contact with the big singer. "Our style of acting is swift, enlarged and with a lot of slapstick. It has a low threshold. Accessible for a wide audience: from 8 to 88." (RJ)

'Het Woelige Baren': *Elvis the final concert* on 6, 7 and 8 June at 19:30, 20:30 and 21:30. Entrance f 7.50. Students f 5.-. On Friday 8 June free entry with a go-as-you-please party ticket

First Arty Party in Maastricht

Messing about on a painter's canvas, recording what you feel about life in the Netherlands, but especially what you feel about Maastricht. On Saturday evening 19 May, the Maastricht X-Change, a group of Christian students, is organising the first Arty Party in Maastricht as part of their monthly cultural day. X-Change member Björn Weidenmueller: "The evening is meant in particular for foreign students, but any student can take part. We want to enhance the contact between the Dutch and those from abroad in a cultural and creative way." In the room above the *De Preuverij* pub, participants can tackle the white canvas individually or in a group. Supervised by the spiritual father of the Arty Parties, artist Jan Brinkman, and two foreign art academy students. A number of the works produced in

this way will be chosen by a selection committee to be displayed at a national exhibition next year, at a date to be decided. Those who want to take the brush in hand need not be afraid of becoming involved in discussions about religion. "That is not the main issue at the Arty Party. It just happens to be organised by people who believe in God," says Björn Weidenmueller. So far, Jan Brinkman has supervised nine Arty Parties: three in Delft, two in Rotterdam, two in Amsterdam, one in Utrecht and one in Leiden. (TvdB)



SPORT

Kanoën op de energie van het water

Afgelopen weekend werd Jan-Willem van Lieshout (22) Nederlands kampioen kanovaren op de slalom. Samen met een ploegmaat was de eerstejaars gezondheidswetenschapper de snelste. "Kanoën is te vergelijken met surfen."

Vooroordelen

"Veel mensen hebben weleens geknoed in de Ardennen. Toch halen de meesten kanovaren en roeien door elkaar. Terwijl je toch echt de andere kant op moet kijken bij het roeien. Wat niet iedereen weet is dat er twee soorten kano's zijn: een zogenaemde Canadese kano en een kayak. In een kano heb je maar één peddelblad tot je beschikking en zit je op je knieën in de boot. In een kayak gebruik je een peddel met twee bladen en zit je op je kont. Ook de vorm van de boot verschilt. Mijn specialiteit is de eenpersoons kayak, hoewel ik nu kampioen ben in de tweepersoons Canadees.

Ook zijn er twee wedstrijdvormen: vlakke baan en slalom. Die laatste variant kun je op vlak, stromend en wild water beoefenen. Nou zijn vlak en stromend water in



Jan-Willem van Lieshout mikt op de Olympische Spelen in Athene (foto Philip Driessen)

Nederland niet echt moeilijk te vinden. Voor water met stroomversnellingen moet je in het buitenland zijn. Tijdens wedstrijden kom ik vaak op de mooiste plekjes van Europa. In ons land hebben we alleen een kunstmatige wildwaterbaan, die als attractie in de Efteling

wordt gebruikt."

De charme

"Varen op de vlakke baan is vergeleken met de slalom erg voorspelbaar. En juist het onvoorspelbare maakt slalom varen zo leuk. Elke keer heb je weer een ander

parcours op een andere plek, en door de verschillen in de waterstand is het altijd weer anders. Je moet echt je best doen om onder de streeftijd van honderd seconden te komen. Dat kan alleen als je het water kunt 'lezen' en op die manier gebruik kunt maken van de ener-

gie van het water. Vergelijk het maar met surfen."

Ambitie

"Ik vind het jammer dat hier in Nederland de mogelijkheden beperkt zijn. In landen als Frankrijk en Duitsland leeft kanovaren veel meer. Ik heb op dit moment bijvoorbeeld geen vaste coach. Uit onvrede met de Nederlandse situatie heb ik een tijdje terug overwogen om voor België uit te komen. Maar ik kreeg geen vaar-licentie omdat ik er niet woonde. Nu moet ik dus roeien met de riemen die ik heb. Omdat ik me niet heb geplaatst voor het wereldkampioenschap, zit ik nu in de sub-selectie van de bond. Dat houdt in dat ik alles zelf moet bekostigen. Want voor sporters is de sport weinig interessant, kanovaren is zelden op tv. Elk jaar ben ik al gauw tien mille kwijt ben aan een boot, peddels en trainingskampen in het buitenland. Gelukkig is er altijd nog mijn baan maar niettemin moet ik er in de vakanties flink voor werken. En mijn ambities zijn niet echt beperkt, ik wil graag naar de Olympische Spelen in Athene."

Rutger Hondelink

De cantus van de droge keel

Vervolg van pagina 1

De doop is geen verplichting voor aspirantleden. "Maar je bent wel cool als je het doet", zegt Inge. In haar geval ging het als volgt: "We moesten ons gezicht beschilderen en ons verkleden in één kleur. Dan moesten we op onze knieën kruipen. Later werden twee meisjes aan elkaar vastgebonden. Zij kregen heel veel water te drinken – en dan naar de wc natuurlijk."

Verder: in de hogeschoolkroeg in Hasselt "lomperikken!" roepen en wegnemen, zuigen aan de uiers van een standbeeld, in kledingwinkel H&M "C&A is toch voordéééééeliger" zingen en grote hoeveelheden 'look' (knoflook) en 'rauw ajuin' (ui) naar binnen werken. "Mijn haren roken een half jaar later nog naar look, steeds als ze nat werden."

Erger dan de doop is de superdoop, 'S.D.', vooral bedoeld voor "stoere jongens met een grote mond". Deze aspirantleden moeten kakkerlakken eten of hun penis op tafel leggen terwijl ernaast een presidiumlid van de betreffende vereniging met een bijl staat te zwaaien. Na afloop wordt de student bevorderd van 'stront' naar 'schacht'.

De ontgroening die later volgt is bij alle verenigingen ongeveer hetzelfde. Inge: "Je gaat naar cantussen en moet *ad fundums* drinken. Je krijgt steeds een lepel zout en dan een pint. Je wordt zat als een kanon en – hoe zeg ik dat – het komt natuurlijk op." Deze kotspartijen en een fikse kater hebben studenten er graag voor over om voortaan als 'ancien' door het leven te gaan.

Inge is in haar eerste jaar meerdere keren gedoopt: een kotdoop (kamer), clubdoop (onafhankelijk dispuut) en de verenigingsdoop. "Er is ooit iemand dood gegaan, tien jaar geleden of zo. Daarom heeft S.Co.Co. een doopreglement opgesteld om studenten te beschermen. Verenigingen mogen bijvoorbeeld geen dierenorganen meer gebruiken om aspirantleden doorheen te laten kruipen. Dan krijg je trouwens ook last met dierenorganisaties."

11.45 uur, de les

Davy Croonen, tweede kanner's informatica/ kennistechnologie, neemt plaats achter in het kale lokaal. Een stuk of tien studenten zitten al aan de lange tafels die schools gericht staan naar het bord. Dit is een oefengroep waarbij de theorie uit het grootschalige college wordt toegepast – in dit geval wiskunde.

De assistent (docenten aan het LUC zijn óf assistent óf prof) krijgt reeksen abracadabra op die de studenten in stilte overschrijven. "Wie kan dit bewijzen?" Vraagt hij. Stille. "Wie weet wat?" Dan krabbelt hij het antwoord op het bord. "Akkoord?" Stille.

Als de studenten zelf een opgave moeten oplossen, loopt de assistent wat rond. Hij kijkt mee over schoudera, knikt bemoedigend, legt hier en daar iets uit. Later worden de studenten spraakzamer: ze beantwoorden zijn vragen over nieuwe abracadabra-reeksen. Maar bescheiden mompelend, veelal nauwelijks te verstaan. Slechts één jongen stelt af en toe een vraag.

"Saai, deze bijeenkomsten", oordeelt Davy na afloop. "Concrete vraagstukken zijn leuker, dit is zo abstract."

Van de pakweg tweeduizend studenten in Diepenbeek is verreweg het grootste deel eerste of tweede kanner's. Logisch, want het LUC biedt voor alle opleidingen behalve economie alleen de kandidatuur aan. De twee laatste jaren moeten



Inge en Annelotte in de S.Co.Co.-kamer (foto Philip Driessen)

studenten aan een andere universiteit volgen. Die verplichte overstap halverwege de studie is blijkbaar geen belemmering om naar Diepenbeek te komen. Jef Cools, ondervoorzitter van S.Co.Co., legt uit waarom. "Veel studenten komen uit de regio, dit is dicht bij huis. Bovendien krijgen ze hier een goede begeleiding – dat maakt de overgang van de middelbare school minder groot."

Luciade, 12.45 uur

Het sportveld is drassig, het gras staat hoger dan acceptabel is. De S.Co.Co.-leden die met de opstelling in de weer zijn, mopperen over de slechte staat waarin het terrein verkeert. Het grootste deel is onbruikbaar.

Intussen worden, terwijl de lucht langzaam opklaart, de prognoses over de opkomst steeds somberder. Annelotte Boll, tweede kanner's informatica en al de hele dag in touw: "We hebben sommige sporten maar geschrapt."

Op kot

Annelotte zit stiekem in het bestuur van S.Co.Co. Het leek haar beter om dat thuis niet te vertellen. Ze doet haar tweede kan namelijk voor de tweede keer: vorig jaar haalde ze het niet. Annelottes ouders vermoeden dat haar activiteiten voor studievereniging Fili Lamberti (van wiskunde) daar een rol bij hebben gespeeld.

Maar de slechte cijfers hadden nog een ander gevolg: Annelotte werd van kot gehaald. De meeste studentenkamers liggen op een steenworp afstand van het LUC-terrein. "Ik ben de jongste thuis en mocht pas na mijn eerste jaar. Mijn ouders geloofden niet dat ik eten kon koken." Nu woont ze dus weer thuis. "Gelukkig zit mijn lief op kot. Bij hem kan ik blijven slapen."

Belgische studenten krijgen geen studiefinanciering. Ouders betalen dus de opleiding van hun kinderen – onder meer met het 'kindergeld' dat ze ontvangen. Daarbij is het gebruikelijk dat ze een behoorlijke vinger in de pap houden: zij beslissen of hun kind op kamers mag.

Als dit jaar alles goed gaat, mag Annelotte terug op kot. Ze wil samen met haar vriendin in twee Diepenbeekse kamers gaan samenwonen. Ook dit plan heeft ze nog niet verteld aan haar ouders, want een eerder idee om een studio te huren viel niet in goede aarde. "Pappa zag dat niet zitten, hij zei: als jullie ruzie krijgen, wat dan? Maar dat was één ruimte, dit zijn twee aparte koten. Ik denk dat mamma hem wel kan overhalen."

TUL

Eigenlijk is het helemaal niet zeker of ze volgend jaar wel in Diepenbeek kan blijven. Dat hangt af van de specialisatie die ze kiest. Is dat kennistechnologie of toegepaste informatica, dan moet ze naar Maastricht.

Voorlopig opteert ze voor de enige Diepenbeekse richting: multimedia. "Mijn motivatie daarvoor is geen goede: het is om hier te blijven. Maastricht is te ver van mijn lief en ik wil het studentenleven aan het LUC niet missen." Ze betwijfelt of het aan de UM net zo leuk is. "Twee, drie jaar geleden werden LUC-studenten door Circumflex uitgenodigd om een cantus bij te wonen. Ze moesten 'inkom' (entree) betalen en ook nog voor iedere consumptie. Die bijeenkomst staat bekend als 'De cantus van de droge keel'. Er is maar weinig gedronken. Dat gaat hier wel anders."

Luciade, 14.00 uur

De eerste biertjes worden getapt. Een paar studenten volleyballen op het modderige veld. De *fun-attracties* (je in klittenbandpak aan een helling proberen vast te kleven) trekken nog de meeste belangstelling. Een waterig zonnenet begint te schijnen.

Dat Jef Cools hier ontspannen rondbarent mag een wonder heten. Hij is niet alleen ondervoorzitter van S.Co.Co. maar zit daarnaast in zeven raden, variërend van de raad van bestuur tot de raad voor studentenvoorzieningen. "Veel vergaderingen, inderdaad. Ik had me opgegeven voor al die raden omdat ik me

wilde engageren, maar had niet verwacht dat ik ook overal in gekozen zou worden. "Waarom dat wel gebeurde?" Te weinig belangstelling bij andere studenten. We hebben hier geen rechten, politieke studies of sociale wetenschappen – dat zijn vaak de mensen die dit leuk vinden." Cools is daarmee de bestuurlijk actiefste student aan het LUC. Bescheiden: "Neuh. Eh. Dat is stom om van jezelf te zeggen. Dat zou ik nooit doen."

Luciade, 15.45 uur

Nu wordt het toch echt druk, binnen, in het café van de sporthal. Het is tijd voor de grootste attractie van vandaag: een striptease. Rondom het leeggemaakte deel van de ruimte drommen puberend ginnegappende studenten samen. Die moeten evenwel nog een half uur geduld hebben omdat de stereo maar niet wil werken. Vier S.Co.Co.-leden trekken aan kabeltjes, drukken op knopjes en bespreken wat er mis kan zijn.

Als de muziek dan toch uit de boxen tettert, komt de danseres op en richt haar pijlen acuut op Ruben, een rustige, vriendelijke student. Hij laat zich meevoeren, half uitkleeden, masseren met olie, tolereert haar borsten in zijn gezicht en haar slipje in zijn mond. Ondertussen hangt hij wat slapjes in de stoel, lacht ongemakkelijk en je ziet hem denken: laat dit ophouououden. De zaal joelt en klapt.

Ruben, na afloop: "Toen ze naar me toe kwam vroeg ik: waar heb ik dit aan te danken. Ze zei: aan al je vrienden."

LUC

Inge Hermans, S.Co.Co.-voorzitter: "Dit is een surrealistische wereld. Het studentenleven is één groot feest, maar als ik thuis ben denk ik wel eens: wat heb ik allemaal gedaan? Dit kan toch niet mijn hele leven doorgaan?"

Alles speelt zich af binnen een straal van 1,5 kilometer, tussen de koeien en de varkens. Iedereen kent elkaar, je kunt niets stiekem uitspoken – zat worden en met iemand meegaan. De volgende dag weten honderd man het binnen vijf minuten."

Luciade, 16.45 uur

Het regent en hard. Sommige studenten zijn – expres – in de modder 'gevallen' en drinken stoicijns een biertje buiten. De verhuurder van een van de attracties wringt een poster uit waarop staat dat alles gratis is.

Tien kletsnatte S.Co.Co.-leden beginnen met opruimen. De muziek staat hard, slepende klanken van Radiohead vullen het terrein.

Het zijn de laatste driekwartier van de Luciade. Een somber einde na maandenlange voorbereidingen. Maar wie denkt daar nog aan, 's avonds tijdens de cantus? Een aantal Maastrichtse KoKoleleden is uitgenodigd – en reken maar dat zij niet met een droge keel naar huis hoeven.

Marieke de Wit

Elke opleiding aan het LUC heeft een eigen studievereniging: Miezerik voor geneeskunde en biomedische wetenschappen, Fili Lamberti voor wiskunde, Hermes voor economie. Met ongeveer 1500 leden is Hermes de grootste. Daarnaast zijn alle studenten lid van de Studenten Coördinatie Commissie, kortweg S.Co.Co. (spreek uit: eskokó). S.Co.Co. coördineert de activiteiten van de overige verenig-

gen en vertegenwoordigt de studenten in de universitaire bestuursorganen. Tot slot organiseert ze de sportdag en allerlei culturele evenementen.

De studieverenigingen lijken op de gezelligheidsverenigingen in Maastricht. Daarnaast zijn er nog een stuk of zes clubs om lid van te worden. Die zijn te vergelijken met onafhankelijke disputen.

Part 13 of a series on foreign students and their work
 Generation gap in Bulgaria

The Dutch...
 has... with...



ABP
 Vermogensbeheer

Met 330 miljard wereldwijd een rol van betekenis

330 miljard gulden, 150 miljard euro. Je kunt het je bijna niet voorstellen, maar dat is het vermogen dat ABP Vermogensbeheer belegt vanuit Amsterdam, Heerlen en New York. Interessant? Ga naar www.abp.nl en klik jezelf naar een baan waarin je wereldwijd meetelt.

Heb je net een academische opleiding economie, econometrie of bedrijfseconomie (liefst met specialisatie financiering en beleggingen) afgerond, start dan bij ons in een van de volgende functies.

In Amsterdam:

- Jr. Portfoliomanager Onroerend Goed Azië
- Jr. Portfoliomanager Onroerend Goed Europa
- Jr. Portfoliomanager aandelen Noord-Amerika
- Jr. Portfoliomanager aandelen Pacific en opkomende markten
- Jr. Valutamanager
- Jr. Trader

In Heerlen:

- Jr. Portfoliomanager Overlay

ABP Vermogensbeheer, onderdeel van ABP, timmert hard aan de weg. Vanuit onze vestigingen beleggen we zo'n 330 miljard over de hele wereld. Daarmee behoren we mondiaal tot de grootste pensioenfondsen en zijn we een invloedrijke speler op de financiële markt. Het zegt iets over onze mogelijkheden. Een aantrekkelijk perspectief voor startende professionals die een rol van betekenis willen spelen in een dynamische wereld.

Als starter krijg je al snel verantwoordelijkheid. Je hebt zowel nationale als internationale contacten. Je kunt je ontwikkelen tot professionele belegger. Wij ondersteunen je met ruime opleidingsmogelijkheden.

Voor meer informatie over de functies kun je contact opnemen met Guido Mennens, Senior HRM-Adviseur, telefoon 045-5791574. Je sollicitatie kun je binnen tien dagen sturen naar ABP, t.a.v. Guido Mennens, Postbus 2889, 6401 DJ Heerlen, e-mail: hrm.vermogensbeheer@abp.nl

www.abp.nl



_Gevonden

Je bent bijna afgestudeerd of werkt al een paar jaar en je weet precies wat je wilt. Nu heb je het gevonden: Accenture, de organisatie met spirit. In een ongekenne sfeer is de toekomst je uitdaging. Grenzen verleggen. Samen bouwen we aan de nieuwe economie voor de marktleiders van nu én morgen. Wereldwijd. Dus heb je een economische, bedrijfskundige, technische of it-achtergrond en meer dan alleen een mooi c.v.? Solliciteer dan vandaag nog bij Accenture. Bel (020) 5939 939, e-mail naar spirit@accenture.nl of kijk op www.accenture.nl. Spirit meets spirit.

• Consulting • Technology • Outsourcing • Alliances • Venture Capital

>
accenture

Een willekeurige greep uit het jubileumboek van de Universiteit Maastricht

De UM: 25 jaar zingen, vechten, huilen, dd

Een jubileumboek over de geschiedenis van de Universiteit Maastricht, gratis voor alle medewerkers, voor een zacht prijsje te bemachtigen door studenten en anderen; wie wil dat niet hebben? Het boek komt uit op 4 juni, bij het begin van de feestweek ter gelegenheid van 25 jaar UM. Observant publiceert nu alvast een kleine en geheel willekeurige selectie van een aantal opvallende passages. De bijdragen zijn door verschillende auteurs geschreven.

foto's Nelis Tutkey en Franco Gori

(Over de geschiedenis van de faculteit der geneeskunde, door Wammes Bos)

'Meneer de secretaris,

wilt u alstublieft noteren dat de heer Romme er al vóór deze bijeenkomst zo uitzag?' Coen Hemker grinnikt als hij terugdenkt aan de woorden waarmee hij op maandag 21 november 1983 als rector magnificus de vergadering van het College van Decanen opende. Romme, die de vrijdag ervoor telefonisch was opgeroepen, kwam binnen met een flinke pleister op zijn hoofd. Verwoed paardrijder als hij was, had hij in het weekend een ontmoeting met een laaghangende tak gehad. Maar die wond was kinderspel vergeleken met het trauma dat hij in deze vergadering zou oplopen. Al snel bleek dat hij op het matje werd geroepen over het proefschrift waarbij hij als promotor optrad. Zijn eerste, en ook het eerste bij Sociale Psychiatrie. Het zou aan het einde van dezelfde week openbaar verdedigd worden. Ter plekke kreeg Romme echter te horen dat het proefschrift zo slecht was dat de plechtigheid, een dubbel-promotie nog wel, niet door kon gaan. Jammer van de gedrukte exemplaren, van de gehuurde of geleende rokkostuums en de receptie, maar het was niet anders. (...)

Romme was des duivels. Het was een politieke kwestie, oordeelt hij, omdat

deze dissertatie heel kritisch was over de rol en effectiviteit van psychiatrische ziekenhuizen. En voor kritiek op het ziekenhuis, psychiatrisch of niet, waren mensen als Greep allergisch, meent Romme. (...) Spijtig voor Romme, maar zelfs in kringen van gammawetenschappers was het vonnis vernietigend. (...) Iemand als Riet Drop heeft een uitgesproken mening: 'Het was echt strontleucht. De afwijzing was dus geen politieke actie.' De toenmalige rector Hemker laat zich eveneens krachtig uit: 'Het was niks, vodde. Het was een van de eerste proefschriften van de faculteit, je reputatie als instelling staat op het spel. Ik achtte het mijn verantwoordelijkheid als rector om het tegen te houden. Zoiets gebeurde nooit, dus ik vond het behoorlijk eng. Maar met politiek had het niets te maken. En bovendien, als het goed was geweest had ik er geen probleem mee gehad. In tegendeel, hoe controversiëler, hoe leuker. Als het maar wetenschappelijk overeind blijft.'

(Over het onderzoek naar sport en voeding, door Jacques Herraets)

De arme renners moesten in een eenzaam hokje achter in het Biomedisch Centrum complete berg-etappes afleggen op een hometrainer, zonder het gekrijns van supporters en

een kus van Miss Tour. Het verhaal dat een renner een Tour zou kunnen rijden op bruine boterhammen en slappe thee, werd naar het rijk der fabelen verwezen, zegt Brouns: 'Met dat onderzoek hebben we onomstotelijk kunnen aantonen dat de renners zonder energiedrank onmogelijk de inspanning konden leveren die van hen gevraagd werd.' Sindsdien staat op ieder blikje, flesje of doosje Isostar vermeld hoe de accu tijdens of na een inspanning kan worden bijgeladen door het drinken van koolhydraatrijke drank. Daarmee zijn de onderzoeksresultaten van Brouns verreweg de meest gepubliceerde bevindingen van Maastrichts onderzoek geworden. (...) Er kwam nog meer Tour de France in het voedingsonderzoek kijken. Dat was het werk van Wim Saris, die al voor zijn komst naar Maastricht als arts betrokken was bij de medische begeleiding van de befaamde wielploeg TI Raleigh met renners als Raas en Kneteman. Hij verstrekte de renners, die in die tijd nog geen eigen ploegarts hadden en het alleen met soigneurs moesten doen, geregeld medische adviezen. In 1985 vroeg hij ploegleider Post een wederdienst: zou hij voor zijn wetenschappelijk onderzoek een keer mee mogen met ploeg naar de Tour de France om te meten hoe sportlieden in de meest extreme omstandigheden hun energiebalans in evenwicht probeerden te

houden? Post stemde in met het verzoek en zo werd Saris de eerste wetenschapper die direct in de keuken van de Tour mocht kijken. Daar zag hij dat renners op een 'normale' dag 6500 kilocalorieën verbruikten, drie keer zoveel als een mens met een normaal leven. Tijdens bergetappes steeg het verbruik zelfs tot 10.000 kilocalorieën. Die verbrande voorraad weer aanvullen met gewoon eten – de renners aten vooral koekjes – zou fysiek onmogelijk zijn, gezien de hoeveelheid voedsel die daarvoor nodig zou zijn. Daarom was geconcentreerd voedsel met veel koolhydraten nodig. Vervolgens kon Saris thuis in een laboratoriumsituatie laten zien welke verschillen in prestatievermogen dat opleverde.

(Over het juridisch vaardighedenonderwijs, door Richard Verkijk)

Stel: u zit midden in een echtscheiding en u ontvangt een brief van uw moderne, jeugdige advocaat, met daarbij een bijlage.

Hij schrijft:

Geachte mevrouw,

Inzake: uw echtscheiding

U gelieve hierbij aan te treffen copie van een schrijven van mijn correspondent d.d. 13 dezer, naar de inhoud waarvan ik u korthedshalve moge verwijzen.

Hoogachtend, Uw dw.'

En de bijlage, de brief aan hem:

'Geachte confrère,

Inzake: Janse/Pieterse

Inzake opgemeld zijn ter rolle d.d. heden stukken gefourneerd ter fine van vonnis. T.z.t. bericht ik u nader.'

Nog ernstiger, maar niet geheel ontgaan van hilarische momenten, wordt het wanneer een niet-jurist, die langdurig in zijn eigen rechtszaken verward is geweest, dit soort taal gaat overnemen. Kennelijk bevat het jargon een zekere magie die tot het gebruik ervan verleidt. Niet alle juristen schrijven dit soort taal, maar op het schrijven van veel juristen is het nodige aan te merken. (...) Dat goed schrijfaardigheidsonder-

wijs een noodzaak is voor juristen, is voor elke juridisch opleider inmiddels wel duidelijk. De kunst van het schrijven is om zo kort als mogelijk te zijn, maar zo lang als nodig (...). Omdat ook studenten moeite bleken te hebben met het bondig en helder uiteenzetten van juridische vraagstukken en omdat de docenten van de rechtenfaculteit veel belang hechtten aan goede schrijfaardigheid, werd in het curriculum veel onderwijs in schrijfaardigheid opgenomen. Al snel kregen studenten de verplichting om elk jaar maar liefst zes opstellen, elders vaak papers genaamd, te schrijven over verschillende deeldisciplines van het recht.

Deze aanpak onder het motto 'oefening baart kunst' bleek te ambitieus.

(Over het allervroegste personeelsbeleid bij de economische faculteit, door René Verspeek)

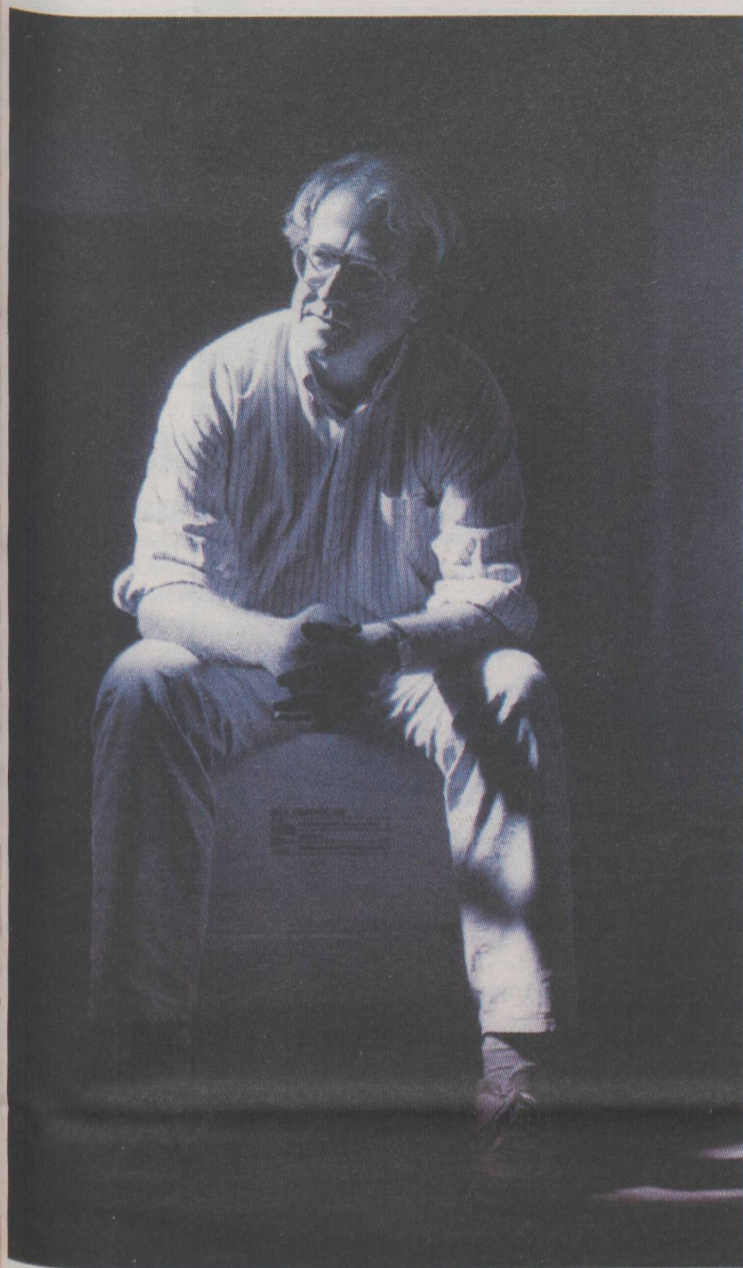
De commissie (in ieder geval een meerderheid) had direct aan het begin van de procedure haar oog laten vallen op twee kandidaten, maar daarvan was het maar de vraag of zij echt belangstelling zouden hebben om een nieuwe faculteit mee op te bouwen. De ene kandidaat, Muysken, kreeg dan ook, toen hij zich meldde, direct de vraag voorgelegd: 'Over iedereen wordt wel een verhaal verteld dat bij nader inzien niet blijkt te kloppen. Van u wordt verteld dat u toch niet uit Groningen weg wil, vanwege de huisartsenpraktijk van uw vrouw. Kunt u dit verhaal ontkrachten?' Dat kon hij, waarom zou hij anders gesolliciteerd hebben?

Het zoeken naar de bedrijfseconomische kandidaat Schreuder leidde even tot verwarring. Schreuder, verbonden aan de VU, was op sabbatical leave in de Verenigde Staten. Dus werd er vanuit Maastricht een fax gestuurd naar de universiteit waar hij tijdelijk werkzaam was. De reactie was verrassend, want deze kwam van ene Schröder met de Duitse nationaliteit die eveneens vanwege een sabbatical leave tijdelijk aan die universiteit was verbonden. Hij had wel belangstelling, maar constateerde dat het profiel eigenlijk niet bij hem paste. Het misverstand werd vrij snel opgehelderd en uiteindelijk werden in het voorjaar 1984 niet twee, maar zelfs drie hoogleraren benoemd: Joan Muysken op het vakgebied Economie, in het bijzonder de Algemene Economie, en Paul van Loon en Hein Schreuder op het vakgebied Economie, in het bijzonder de Bedrijfs-

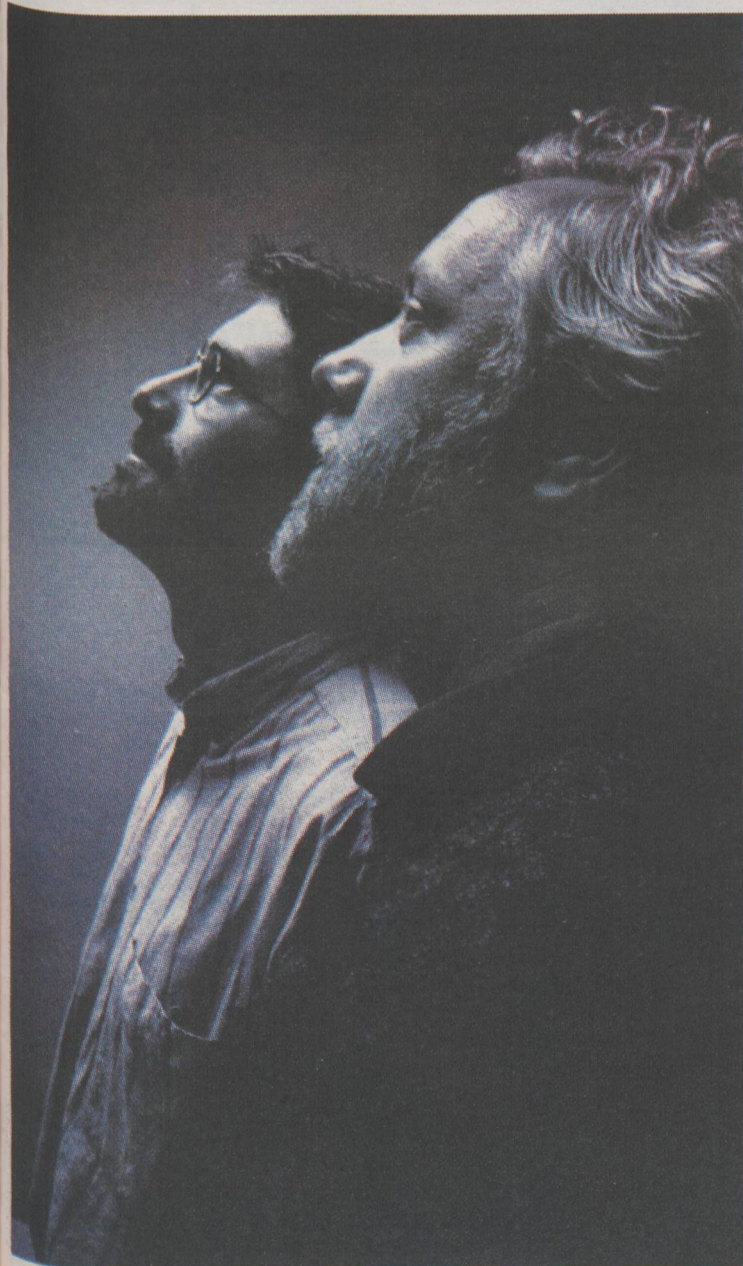


Coen Hemker: 'Het proefschrift was niks, vodde'

...dden, lachen, werken en bewonderen



Gerard de Vries overrompelde de faculteit algemene wetenschappen met zijn plannen



Louis Boon (rechts): "Kan het kleingeestiger?"

economie.

Eind augustus was de race tegen de klok voltooid. Alle onderwijsmateriaal voor de propedeuse, van het eerste tot het laatste blok, samengesteld door de groep van jonge medewerkers, lag te wachten op de eerste 100 studenten.

(Over het begin van cultuur- en wetenschapsstudies, door Pieter Caljé en Joseph Wachelder)

In december 1986 was de Groningse ingenieur en wetenschapsfilosoof Gerard de Vries benoemd tot hoogleraar bij de vakgroep Wijsbegeerte. (...) Al op 21-jarige leeftijd was De Vries in Twente tot medewerker benoemd. Hij was een exponent van de Wetenschap & Samenleving-beweging. Wetenschap en techniek waren in zijn ogen cultuurverschijnselen, zoals literatuur en kunst dat ook waren. (...) De Vries zou een krachtadig bestuurder blijken, die met gezag kon opereren. Bij zijn aanstelling was er geen sprake van geweest dat de Faculteit der Algemene Wetenschappen een eigen opleiding zou krijgen. Dat leek De Vries onwenselijk en hij had het historisch gelijk daarbij aan zijn zijde. (...)

De Vries had zijn ideeën in interactie met Vredevoogd, maar verder in betrekkelijke eenzaamheid ontwikkeld. Nu moest de buitenwereld overtuigd worden. Die buitenwereld was niet ver weg; die begon feitelijk al bij zijn eigen vakgroep en faculteit. Deze werden verrast en deels zelfs overrompeld door de plannen. Tot de komst van De Vries als hoogleraar had de basisvoorziening wijsbegeerte een soort 'basisdemocratie' geïmplementeerd. Het meer autocratische optreden van De Vries was sommige medewerkers een doorn in het oog. In de kelder van het Elisabethhuis aan de Abtstraat, waar de basisvoorziening wijsbegeerte en geschiedenis naar toe verhuisd waren, werd dan ook verhit gediscussieerd. (...)

De uitgewerkte plannen werden met de minister besproken. Die reageerde aanvankelijk terughoudend, maar werd gerustgesteld door de verzekering van de RL dat het een opleiding van hoog niveau betrof, die in geen enkel opzicht aan een klassieke letterenfaculteit met zijn grote aantal talenstudies refereerde. Dat liet een opening voor nadere uitwerking en overleg.

(Over de geschiedenis van de faculteit der psychologie, door Louis Boon)

(...) zonder veel illusies, toog een Maastrichtse delegatie in april naar Utrecht, naar de Kamer Psychologie van het Disciplineoverleg Sociale Wetenschappen van de VSNU. Druk was het er niet, maar dat hoefde ook niet. De kaarten waren al geschud, en hoezeer Maastricht ook pleitte, van de Kamer Psychologie was voor een nieuwe opleiding geen steun te verwachten. Alleen de Universiteit van Amsterdam en de Open Universiteit steunden de aanvraag. Zeker van de Universiteit van Amsterdam een daad van onafhankelijkheid; de Open Universiteit uit Heerlen had zo haar eigen agenda. Inhoudelijk sloeg het oordeel van de Kamer nergens op. Men prees de inhoud van het plan; men vond tegelijk dat het te breed was en te smal; men jokte dat hetzelfde ook al elders gedaan kon worden; men wees erop dat in Tilburg tijdens de taakverdeling in de jaren tachtig een bloeiende tak biopsychologie was weggesaneerd; hoe kon men nu in Maastricht ineens zoiets weer beginnen? Vooral bij dat laatste was het de bedoeling dat de zakdoeken te voorschijn werden gehaald. Later hoorde ik, dat, toen de Maastrichtse delegatie de vergadering had verlaten, men binnenskamers bijna unaniem uitsprak dat het toch spijtig was om zo'n mooi plan te moeten afschieten. Kan het kleingeestiger? Welk ander bewijs heeft men nodig om in te zien dat de procedure rond de start van nieuwe opleidingen in Nederland enige rationele grondslag ontbeert?

De argumenten van de Kamer Psychologie waren eenvoudig te weerleggen, maar de voornaamste tendens in de Maastrichtse reactie was offensief: 'Daar staan de traditionele opleidingen die vernieuwing tegengaan, hier staan wij, met een nieuw baanbrekend plan. Minister, laat voor een keer inhoud winnen van academische dorpspolitiek.'

(Over het Maastrichtse studentenleven, door Tineke Oosterloo)

Een bijzondere dag in 1982. Op 21 april van dat jaar werd de eerste 'op corporale leest geschoeide' vereniging opgericht: De Maastrichtse

Heresociëteit voor Studenten 'Tragos'. 'Er is duidelijk behoefte bij de mensen aan het klassieke 'studentengedrag', lieten de initiatiefnemers in het universiteitsblad *Observant* weten. In café Rembrandt organiseerde het eerste twintigtal jongeren, gekleed in grijze broek en blauwe blazer, zijn eerste borrel. Balorig werd er bij een uitdagend binnenkomende 'dame' bier in haar jurk gegooit. Oprichter Marcel Herpers kan nu nog smakelijk om zijn 'provocant gedrag' lachen: 'We hadden expliciet gezegd dat het alleen voor mannen was. Ze vroeg er echt om.'

Het studentenleven in Groningen en Leiden had Tragos als voorbeeld gediend. Herpers had vrienden bij Vindicat, medeoprichter François Geelen had in Leiden gestudeerd. De statuten van het Leidse Quintus, een 'studentikoos klassieke vereniging, geen Minerva', dienden als uitgangspunt voor de Maastrichtse vereniging.

De oprichting van Tragos was een ommezwaai voor het links georiënteerde studentenleven in Maastricht. 'Bij welke harmonie speel je?' vroegen medestudenten de Tragosleden, als die weer eens in hun nette pakken rondliepen.

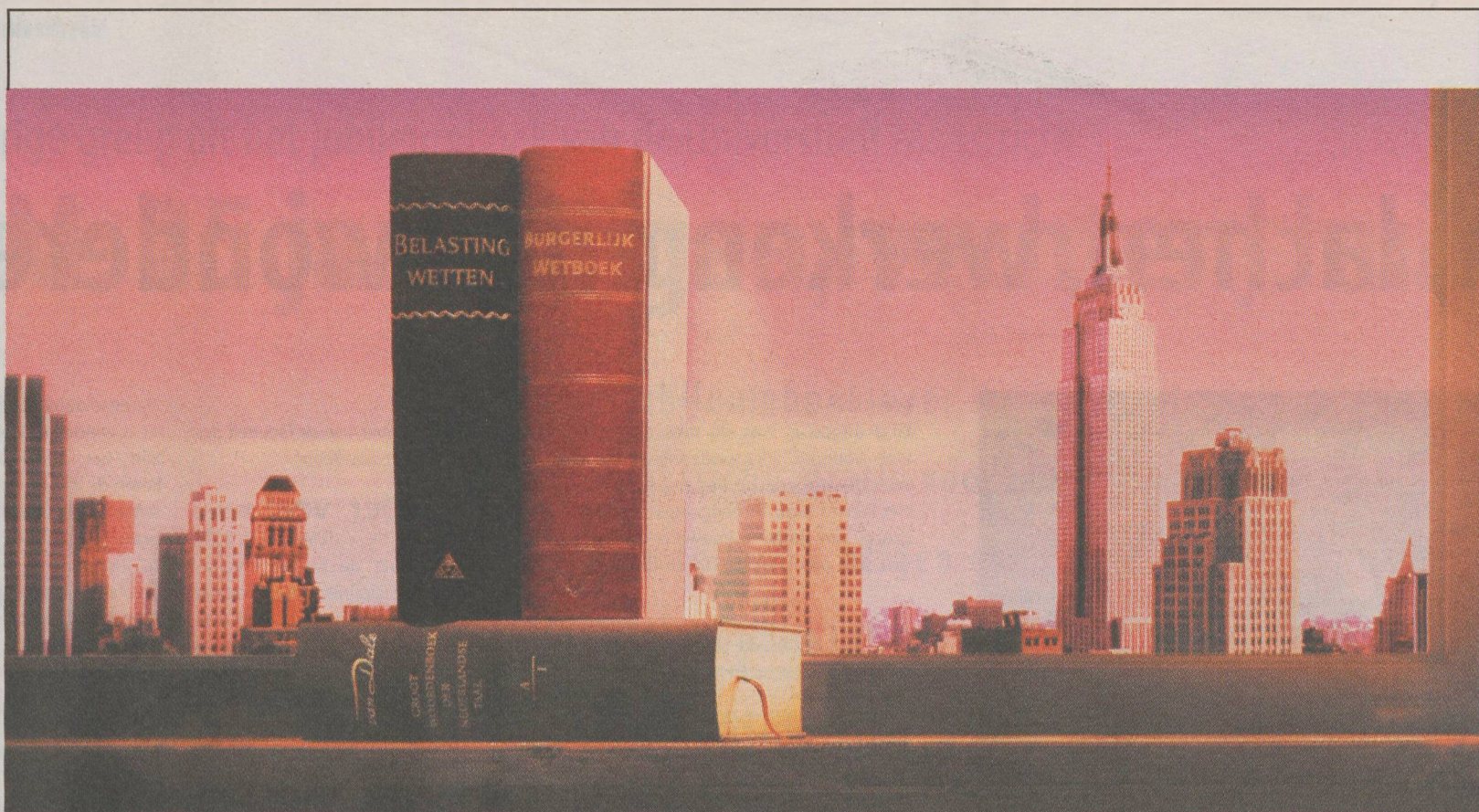
Ook de vrouwen gingen overstag. Met de hulp van Skillslabmedewerkster Rina Gibbels, de vriendin van Herpers, werd de Maastrichtse Vrouwelijke Studentenvereniging 'Katzika' opgericht. Een keer in de week borrelden zij in de kroeg van Tragos aan de Boschstraat. (...) Rina Herpers-Gibbels: 'Het was studentikoos amusant met de mannen, maar zonder dat hanengedrag had je toch een heel andere sfeer.'

De start van de nieuwe traditionele vereniging was wat aarzelend. In het eerste jaar, toen Tragos dus nog alleen uit mannen bestond, was er slechts één feut te ontgroenen. (...) Herpers: 'De tijdgeest zat niet mee, maar we wilden een alternatief bieden voor de geitenwollensokkenverenigingen.'

Het lustrumboek is in de feestweek tegen betaling van f10,- te verkrijgen op het festivalterrein. Medewerkers ontvangen het gratis, hoe is nog onbekend. Er zal ook een fotoboek over de universitaire gebouwen ten doop worden gehouden. Ook dit is gratis voor medewerkers. Anderen betalen f40,-



Tragos voorzag in 'een behoefte bij de mensen aan het 'klassieke studentengedrag''



Loyens & Loeff Student Exchange Program

Loyens & Loeff is een onafhankelijk kantoor dat een nieuwe standaard zet op het gebied van fiscale en civieljuridische dienstverlening. De combinatie van advocatuur, fiscaliteit en notariaat als gelijkwaardige componenten geeft het kantoor, met 4 vestigingen in Nederland en 13 in het buitenland, een onderscheidende positie ten opzichte van andere nationale en internationale juridische dienstverleners. De praktijk is vooral gericht op het (inter)nationale bedrijfsleven en de overheid. Door multidisciplinaire samenwerking zijn wij in staat onze specialismen geïntegreerd aan te bieden. In ons dynamische kantoor draait het om vindingrijkheid en efficiënte service op hoog juridisch niveau.

Vanaf 2002 biedt Loyens & Loeff een aantal studenten in de eindfase van hun universitaire opleiding de mogelijkheid tot het lopen van een internationale student stage te:

NEW YORK
LONDEN
PARIJS
FRANKFURT

Studenten in een vergevorderd stadium van hun studie en met bovengemiddelde studieresultaten kunnen voor 1 oktober 2001 hun belangstelling schriftelijk, met opgave van plaatsingsvoorkeur en vergezeld van curriculum vitae en studieresultaten, kenbaar maken aan Yvonne Nederveen, Postbus 2888, 3000 CW Rotterdam, telefoon 010 - 224 6105, e-mail: yvonne.nederveen@loyensloeff.com, bij wie u tevens informatie op kunt vragen. www.loyensloeff.com

WERKEN BIJ LOYENS & LOEFF, ADVOCATUUR, FISCALITEIT EN NOTARIAAT VAN EEN ANDERE ORDE

LOYENS & LOEFF



De Faculteit der Economische Wetenschappen en bedrijfskunde van de Universiteit Maastricht biedt een aantal postdoctorale opleidingen aan, waaronder een opleiding tot registeraccountant (PDOA)

De PDOA heeft een brede oriëntatie en is gericht op de integratie van theorie en praktijk. Er is expliciete aandacht voor het ontwikkelen van management competenties. Na afronding van de stage krijgt de afgestudeerde het recht de titel registeraccountant (RA) te voeren. De PDOA duurt nominaal 18 maanden in deeltijd. Toegelaten worden bedrijfseconomen en bedrijfskundigen. Andere doctorandi kunnen onder voorwaarden ook starten. De onderwijsbijeenkomsten worden gehouden aan de Universiteit Maastricht, op vrijdagen van 09.30 tot 16.30 uur. In het voorjaar is er een onderwijsluwe periode.

Registeraccountant (RA) worden in Maastricht

Voor de groep die in september 2001 van start gaat kunt u zich nu aanmelden. Afgestudeerd zijn of het hebben van een werkgever is niet noodzakelijk. De aanmeldingstermijn sluit op 30 juni a.s. Eventuele deficiënties (mits beperkt) kunnen tijdens de opleiding worden weggewerkt. Bel of mail voor meer informatie of het aanmeldingsformulier Sabine Galama: 043-3883780 (s.galama@berfin.unimaas.nl), of kom langs op kamer 2028, TS53.

interum

InterUM BV, het interne detachingsbureau van de Universiteit Maastricht, zoekt ten behoeve van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen, in verband met een vervanging wegens ziekte, een

Student-assistent

Aanvangdatum: z.s.m. voor de duur van 4 maanden
Omvang: 1 dag per week.

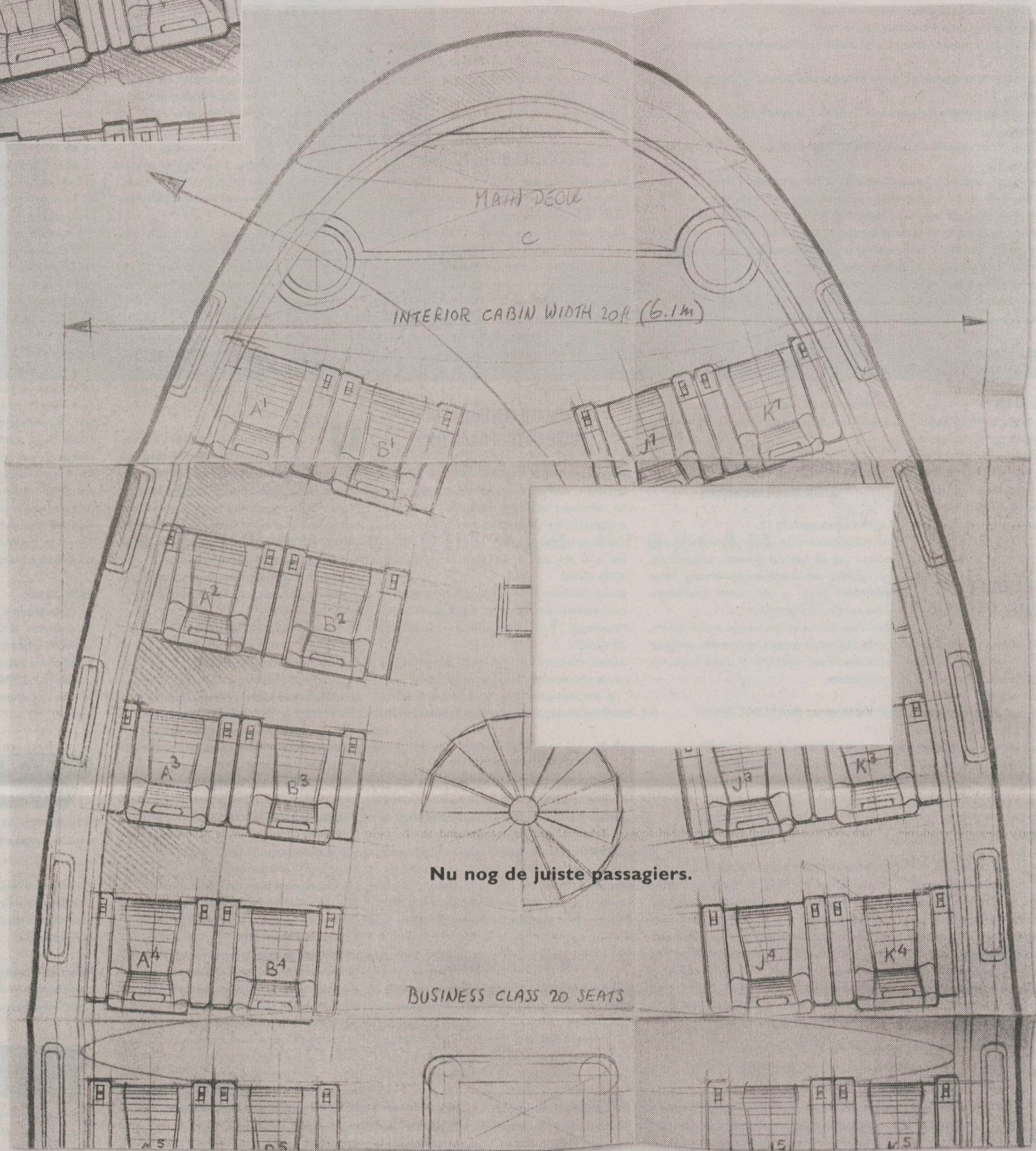
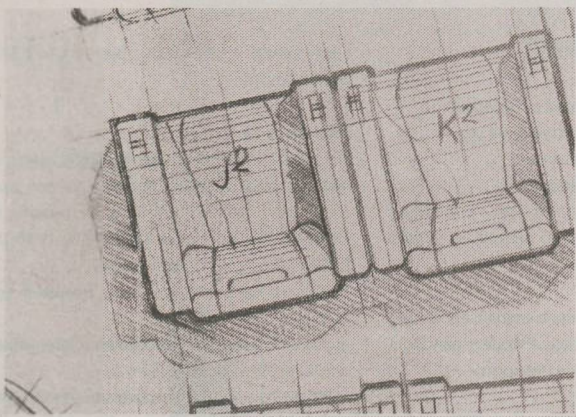
Project: De rol van endogene opiaten in amnesie voor traumatische gebeurtenissen, (capgroep DMKEP). Voor gedetailleerde informatie kunt u bellen met InterUM of met de projectleider.

Gezocht: 2e,3e,4e jaars student met wetenschappelijke instelling en ambities, belangstelling voor psychopathologie en fysiologie, vermogen tot theoretische reflectie. Alleen kandidaten die nog niet eerder een student-assistent-schap hebben vervuld komen in aanmerking voor deze functie.

Uurloon: volgens de studentassistentenschalen van de UM.
Info: InterUM BV, tel. 3882688 of de projectleider de heer A. Arntz, tel. 3881606

Geïnteresseerden worden verzocht binnen 5 dagen na verschijningsdatum een brief met cv te sturen naar: Dr. A. Arntz, capgroep DMKEP, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

De stoelen zijn beschikbaar.



Nu nog de juiste passagiers.

Reserveer nu!

Jaarlijks bieden we een selectie van afstuderende academici de gelegenheid om nader kennis te komen maken. In een vierdaags programma laten we zien wie we zijn en waar we voor staan. Onder andere via presentaties, workshops en informele bijeenkomsten met jonge TPG'ers. Eén van de hoogtepunten vormt het bezoek aan TPG's hypermoderne air hub bij Luik. Zo krijg je letterlijk en figuurlijk in vogelvlucht een beeld van onze onderneming. De TPG Business Course 2001 vindt plaats van 24 tot en met 27 juli. Wie een ticket wil boeken voor deze proefvlucht, kijkt op www.loopbaan.tpg.nl of belt met 0800-235 87 41. Aanmelden kan tot 1 juni 2001.

TPG is een holding met twee werkmaatschappijen: TNT en Koninklijke PTT Post. Dit ambitieuze, snel groeiende bedrijf behoort tot de grootste spelers op het gebied van (inter)nationaal postverkeer, tijdgevoelige distributie en logistieke dienstverlening. Wereldwijd werken ruim 130.000 mensen bij TPG.



SCHRIFTE
TURENUM
TENAAN
TEIT OF I
(POSTBUS
OPEN VOC
KANDID
DEN VAN I
PLAATSIN

INFORMA
INWINNE
CENTRUM
WWW.UN
BAANCEN

FDW

ONDERZO

Taken:

nologie

het get

hoek is

lsering.

turbuler

passing

zaam zi

Institu

Functie

matica.

ring op

omschr

disch. G

Arbeid:

voor de

bruto n

salarissc

Informa

043-388

volgend

Sollicita

e-maila

PZFDW

Vacatur

FDW

STUDENT

Taken:

nologie

gebied

zoek is

technol

informa

Het bet

gerelate

heden

comput

'verberg

Functie

(rechts)

in of er

de taak

inzicht

gewens

matica.

demisch

band vo

mum b

form SA

Informa

043-388

volgend

Sollicita

e-maila

PZFDW

Vacatur

FDW

STUDENT

8 UUR PE

Taken:

softwar

en soft

maken

ware, o

ren van

in overl

Functie

MSOffic

munica

en Eng

bel zijr

kunnen

ting: ec

demisc

in het

student

Arbeid

voor d

bedraa

student

Gezocht: doctoraalstudenten voor projectonderwijs

Het Sociaal Historisch Centrum zoekt doctoraalstudenten die samen willen werken aan een 'oral history' project in de Euregio rond Maas-tricht. Het doel van dit project, dat plaatsvindt in samenwerking met Duitse en Belgische partners, is het verzamelen en interpreteren van verhalen over de levensloop van ouderen (met name vrouwen) in de Euregio. Het is de bedoeling de biografische gegevens te interpreteren in de context van nationale en regionale cultuur- en generatieverschillen. Het project moet inzicht bieden in de verschillende manieren waarop mensen betekenis geven aan hun levenservaringen. De verzameling van het materiaal zal voornamelijk gebeuren door middel van (groeps-)interviews. Het eindresultaat van het project zal bestaan uit een seminar en een boek en eventueel een film over het project. Het is de bedoeling dat dit project in september 2001 van start gaat. Studenten die geïnteresseerd zijn in deelname aan dit project kunnen contact opnemen met Anique Hommels, coördinator projectonderwijs, tel. 043-3882539, email: a.hommels@tss.unimaas.nl.

Computerlandschap FdCW:

Het computerlandschap FdCW is geopend van maandag t/m vrijdag van 09.30 - 18.00 uur. Zaterdag en zondag dicht.

In de avonden en de weekends kan men gebruik maken van de pc's op het studieland-

schap op de tweede verdieping (Ruimte 2.013), (het best na inschrijving ter plekke).
Openingstijden: ma t/m do van 8.30-22.00, vrij van 8.30-21.00, za van 10.00-17.00 en zo van 12.00-17.00 uur.

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE

Judith Buddenberg, Fac.Bur.Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor donderdag 17.00 uur, e-mail: j.buddenberg@FacBurFdEW.Unimaas.nl

Inschrijving Postdoctorale Opleiding tot Registeraccountant

Voor het cohort dat van start gaat per september 2001 kunt u zich nu aanmelden. De aanmeldingstermijn sluit op 30 juni a.s. U hoeft nog niet afgestudeerd te zijn en ook het hebben van een werkgever is geen noodzakelijke voorwaarde. Eventuele deficiënties (mits beperkt) kunnen tijdens het programma worden weggewerkt. Bel of mail voor meer informatie of voor het aanmeldingsformulier; Sabine Galama: 043-38837809 (s.galama@berfin.unimaas.nl), of kom langs op kamer 2028, TS 53

Infoospreekuur Consulenten FdEWB

Op woensdag 23 mei en maandag 28 mei komt

het infoospreekuur van de consulenten te vervallen. Consulenten blijven wel telefonisch en per e-mail bereikbaar: drs. P. Breuls & dr. P. Ghijzen .Consulenten FdEWB, kamer 2.103, tel. 043-3884814
consulenten@facburfdew.unimaas.nl

E ALMA/IMEP

Students who wish to register for courses at the RWTH Aachen, the Universit  de Li ge and/or the Limburgs Universitair Centrum Diepenbeek, have to take into account that a fixus has been installed. This means that each semester maximum 15 students can go to each of the partner universities. Students will be admitted on a first come first serve basis. The fixus does not include Socrates-exchanges organised by the International Relations Office.

Bericht in het kader van het blok GMW/Recht (Code 1702):

In het overzicht van de colleges in het kader van de component Recht in het blok GMW/Recht, dat uitgereikt is na het eerste college op 11 april 2001, is per abuis bij het laatste college de verplichte stof uit Verheugt, Inleiding in het Nederlandse Recht, Tiende druk, Boom Juridische Uitgevers, Den Haag, 1999 weggevalen. De verplichte hoofdstukken voor dit laatste college inzake het strafrecht zijn de hoofdstukken 13 en 14 uit Verheugt. De totale verplichte stof uit Verheugt omvat dus de hoofdstukken 1 tot en met 9, 11, 13 en 14. Hiervan is reeds eerder

mededeling gedaan in de colleges, dit bericht moet dan ook als een extra berichtgeving gezien worden.

Tevens mag bij de toets gebruik worden gemaakt van een niet geannoteerde wetteneditie (zoals rode Kluwer, gouden Kluwer, Kluwer pockets, Vermande, Vermande pockets alsmede Ars Aequi wettensbundels). Het gebruik van wettenedities is niet noodzakelijk, de toetsvragen kunnen beantwoord worden aan de hand van de verplichte stof uit Verheugt en de besproken stof uit de colleges, maar het gebruik van wettenedities mag als hulpmiddel worden gebruikt bij de beantwoording. Ook dit is reeds eerder vermeld in de colleges en dient als extra berichtgeving te worden gezien.

The International Internship Office for IB and IM is offering the following internship possibilities:

- The Dutch Embassy in Vienna is looking for a trainee to fulfil an internship of 3 (september - october - november 2001) to 6 months, based on (a.o) the following tasks: Analyse the economic and trade development in Austria and report the Energy and environment policy in Austria.

- The Dutch Embassy in Paramaribo is looking forward to receive reactions from economics students (with maybe political based subjects). Period: 3 to 4 months. Clearly write down your motivation and the subject of research you would require.

- The Auslandshandelskammer in S o Paulo (AHK-SP) is offering several internship positions for at least 6 months. With 800 companies, all in one German industrial park, S o Paulo is the worlds greatest German industrial city. More information on: <http://www.ahkbrasil.com>.

- Biognostic AG (Berlin - Germany) is a start-up company in the field of (immuno) diagnostics. They develop new biochemical-based tools for medical purposes that can be used bedside (point-of-care) by non-laboratory personnel. Biognostic AG is offering 2 internship positions for students that speak and write German and English well.

- Carter and Carter is an English consultancy office that only operates within the automobile industry. Carter and Carter have offices worldwide. The company is looking for students that are willing to combine their internship with writing their final thesis.

- J.B. Cumberland Group, Inc. in New York has an opening for a competent, well-organised and upbeat student at their lively PR and marketing group. Check out their website: <http://www.jbcumberlandgroup.com>. To start: Preferably in September 2001.

- MultiVisual GmbH, in Nürnberg - Germany is a start-up company and is established as an application service provider in a webbased automation of marketing processes. The company is looking for a motivated 4th year student who is willing to combine his/hers internship with writing his/hers final thesis. To start: immediately!

Universiteit Twente Informatie Systeem

Location: <http://www.utwente.nl/vacatures>

HOME

Nieuws

Mededelingen

Informatie

Onderwijs

Onderzoek

Samenwerking

Faculteiten & diensten

Databases

Vacatures

Zoeken Colofon

De Faculteit der Informatica verzorgt als enige zelfstandige faculteit in Nederland de academische opleidingen Technische Informatica (INF), Bedrijfsinformatietechnologie (BIT) en Telematica (TEL). Daarnaast levert de faculteit een bijdrage aan informatica-onderwijs binnen andere studierichtingen. Het onderzoek, met als speerpunten telematica en informatietechnologie, is ondergebracht in het multidisciplinaire onderzoeksinstituut Centre for Telematics and Information Technology (CTIT). De faculteit telt ongeveer 240 medewerkers en 900 studenten.

Promovendus m/v

die een onderzoeksbijdrage wil leveren aan een wiskundige theorie voor (en praktische realisatie van) object algebras in databases

Eén van de hoofdthema's van de Database-groep (<http://db.cs.utwente.nl>) is het onderzoek naar DBMS-architecturen. Deze dienen doelmatig te zijn op die gebieden waar, anders dan bij administratieve toepassingen, een grote verscheidenheid aan geneste structuren is en veel bewerkingen op collecties worden uitgevoerd in plaats van op individuele elementen. De object-algebra Moa is het nog steeds groeiende resultaat van ons onderzoek: een systeem dat geneste datastructuren naar een 'platte' vorm transformeert zodat collectie-georiënteerde bewerkingen op de gegevens efficiënt kunnen worden uitgevoerd. Bovendien is Moa uitbreidbaar zodat gegevensstructuren en bijhorende algoritmen, die specifiek zijn voor een toepassingsgebied (zoals geografische informatiesystemen), erin gedefinieerd kunnen worden.

• **Taken** Je stelt een theorie van object algebra's in databases op, met het doel de toepasbaarheid van met name Moa te veralgemenen en realisatie ervan te verbeteren. Hierbij gebruik je concepten en technieken van categorietheorie en typetheorie om de transformaties die Moa uitvoert, te beschrijven. Een eerste schets voor de aanpak is te vinden op <http://www.cs.utwente.nl/~fokkinga/mmf2000b.ps> en ...pdf.

• **Profiel** Je hebt een universitaire opleiding genoten, in de richting informatica of wiskunde, of staat op het punt deze af te ronden. Een redelijke kennis van databases en liefst ook van onderwerpen zoals 'de wiskunde van het programmeren' en wiskundige logica is een must. Verder heb je affiniteit met 'formele methoden', koppel je de theorie graag aan de praktijk en lijkt het je een uitdaging ideeën voor verbetering van Moa's implementatie te suggereren en uit te proberen.

• **Aanbod** Wij bieden je een dynamische en levendige werkomgeving en honoreren je keuze voor onze universiteit met een extra premie van f 8.400,- bruto in het eerste jaar, f 6.000,- in het tweede en f 3.600,- in het derde jaar, bovenop het salaris van f 3.055,- bruto per maand in het eerste jaar en oplopend tot f 4.362,- bruto per maand in het vierde jaar. Ook nemen wij de kosten van een pc en de vervaardiging van je proefschrift voor onze rekening, alsmede andere investeringen in je toekomst: scholing, (inter)nationaal congresbezoek en loopbaanontwikkeling.

• **Informatie en sollicitatie** Voor nadere informatie kun je contact opnemen met dr. Maarten Fokkinga, telefoon (053) 489 37 11 (e-mail: fokkinga@cs.utwente.nl), of met dr.ir. Maurice van Keulen, telefoon (053) 489 36 88 (e-mail: M.van.Keulen@bigfoot.com). Je schriftelijke sollicitatie, vergezeld van een curriculum vitae, kun je voor 30 juni a.s. richten aan de Universiteit Twente, t.a.v. ing. H. van Egmond, directeur bedrijfsvoering van de Faculteit der Informatica, postbus 217, 7500 AE Enschede, onder vermelding van vacaturnummer 3041/01/063.

**Universiteit Twente**

de ondernemende universiteit

MEDEDELINGEN

More information about the company can be found on their website:
http://www.multivisual.de

More information about these internships available at our office!
Open Office Hours International Internship Office for IB and IM (roomno. 0.066):
Ms. N. Weerts: Monday 14:00 - 15:00 hours and Thursday 10.15 - 11.15 hours
Ms. P. van Gelder: Tuesday 10.15 - 11.15 hours and Thursday 14:00 - 15:00 hours

GENEESKUNDE

Wg (vakgr./comm./studiever.): Anouk Kerkhofs, Fac.Bur.niveau 1, kamer 5002a, DOT10, tel. 81448, voor vrijdag 12.00 uur, e-mail: Anouk.kerkhofs@facburfdg.unimaas.nl

Oncology Seminar (GROW)
Speaker: Brad Wouters (Radiotherapy, UM/azM). Title: The role of hypoxia on gene expression and its exploitation for therapy. Date: May 31, 2001. Place: Conference Room Dept. Pathology (5th level), University Hospital Maastricht. Time: 17.00 hr. Info: Prof.dr. F. Ramaekers, tel. +31-43-3881351.

Stagesporen Bureau Onderwijs
Aanvang is aan de derdejaars studenten genees- kunde een brief gestuurd inzake het integrale stagespoor dat start in april 2002 inclusief een inventarisatieformulier spoor 2002 (brief met kenmerk BO 01-24.087 dd.08.05.2001). Studenten die deze brief onverhoopt niet ontvangen hebben, worden verzocht contact op te nemen met het secretariaat stageplanning van Bureau Onderwijs FdG (tel. 3881822/1823). De volgende sporen zal voor deze groep studenten (spoor 2002) een voorlichtingsbijeenkomst inzake stagesporen gehouden worden op: maandag 21 mei 2001 van 14.30 - 16.00 uur, locatie: Aula Zaal UNS50

Herkansing Vaardigheidstoetsen FdG

Studenten van jaar 1 t/m 3 hebben in hun postvakje een brief ontvangen over de procedure en data van uiterste inschrijving Herkansing Vaardigheidstoetsen (O&O 408B00.023). Studenten van jaar 4 hebben deze brief thuisgestuurd gekregen (indien nodig). Mocht een student deze brief onverhoopt niet hebben ontvangen kunnen ze alsnog een exemplaar ophalen bij de Onderwijsbalie Bureau Onderwijs FdG (kamer 1.150A). Voor verdere vragen kunnen jullie contact opnemen met het secretariaat Vaardigheidstoetsen tel. 043-3881514 / 3881242.

GEZONDHEIDS- WETENSCHAPPEN

Voor kopij: L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur.niveau 1, UNS40, tel. 3881851, voor woensdag 12.00 uur.

Spreekuur Bureau Onderwijs GW

Het spreekuur van Bureau Onderwijs is van maandag t/m donderdag van 10.00 - 11.00 en 15.00 - 16.00 uur. Op de vrijdag van 09.00 - 10.00 uur en 13.00 - 14.00 uur. Blokboeken, literatuurklappers, M&S boeken zijn verkrijgbaar bij de Copyshop op de UNS40.

Inschrijving voor herkansingen

Studenten moeten zich inschrijven voor een herkansing. Deze inschrijving dient minimaal twee weken voor de datum van de herkansing binnen te zijn. Op basis van deze gegevens bepaalt de blokcoördinator op welke manier de herkansing wordt aangeboden en kan Bureau Onderwijs de geschikte ruimte regelen. Te late aanmelding kan er toe leiden dat een student uitgesloten wordt van deelname aan de herkansing.

Spreekuur Bureau Internationale betrekkingen

Openingstijden iedere dinsdag en donderdag van 10.00-11.00 en van 15.00-16.00 uur.

Gezocht: nieuwe studentvoorlichters

De FdGW organiseert door het jaar heen diverse voorlichtingsactiviteiten zoals open dagen, studievoorzichting op middelbare scholen en het bijwonen van grote studiebeurzen.

De faculteit kan deze activiteiten niet uitvoeren zonder de hulp van een groep enthousiaste studenten. Deze studenten zijn verenigd in het Promoteam.

(Bij voorkeur) eerste en tweedejaars GW-studenten (ook van de voltijd verkorte opleiding) kunnen lid worden van dit promoteam. Na het volgen van een training (begin september a.s.) kun je meewerken aan de bovengenoemde activiteiten. Er staan goede vergoedingen tegenover. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met de facultaire voorlichter, dhr. Perry Heijmann, te bereiken via telefoonnummer 3881455, e-mail: voorlichting-gw@facburfdg.unimaas.nl of kamer 2.548 UNS40 (gang Bureau Onderwijs FdGW).

Doctoraalonderzoek GW

Wi-care, een bedrijf dat aangepaste kleding maakt voor gehandicapten en chronisch zieken, wil graag onderzoek laten verrichten naar de effecten van het gebruik van die kleding op verplegenden en verzorgenden.

Het onderzoek wordt gedaan i.s.m. het Rijnstate Ziekenhuis in Arnhem. Het onderzoek kan worden verricht als doctoraalonderzoek GW. Geïnteresseerde studenten ZW/B&B kunnen contact opnemen met Ger Brouns, stagecoördinator Zorgwetenschappen, tel. 3881700, email g.brouns@zw.unimaas.nl Er wordt een stagevergoeding geboden

Scriptiestudent gezocht!

Met spoed gezocht: scriptiestudent die onmiddellijk kan/wil beginnen met het afstudeeronderzoek. Het onderzoek gaat over angst bij kinderen (4 tot 6 jaar). Je moet dus wel goed met peuters en kleuters kunnen opschieten. Interesse: bel met Dr. Peter Muris, Vakgroep Medische Klinische en Experimentele Psychologie, telefoon 043-3881264.

PSYCHOLOGIE

Voor kopij: Y. Mordang/W. Schipper, Bur. Psych., UNS 40, tel.: 3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Onderwijsvrij: Donderdag 24 mei en vrijdag 25 mei zijn onderwijsvrij**Vacante stageplaatsen**

Bij de stagecoördinator (Wijnand Raaijmakers, k. 4.777A; tel 3881880) zijn een aantal stagemogelijkheden bekend die op korte termijn ingevuld kunnen worden.

- Sociale cognitie bij veroudering en dementie. Afstudeerrichting Biologische Psychologie. Het betreft een vervolgonderzoek naar Theory-of-Mind bij ouderen. Op korte termijn kan gestart worden met een onderzoek bij gezonde 65+ers en eerstejaars studenten.
- Stages in de sociale psychologie. Afstudeerrichting Cognitieve Psychologie. Momenteel zijn er twee onderzoeksprojecten die begin september/ oktober 2001 van start gaan. Het eerste project onderzoekt de motivationele en cognitieve processen die aan de basis liggen van de "self-serving bias" (i.e., dat mensen zich meer positief evalueren dan anderen op allerlei dimensies) en of dit beïnvloed wordt door de mate van empathie die mensen voor elkaar hebben. Het tweede project gaat na hoe "vertrouwen" op een sociaal psychologische manier kan ingevuld worden en welke gedragsmatige gevolgen dit heeft (bvb. samenwerking of niet). Beide projecten maken gebruik van een experimentele aanpak in het gedragslaboratorium. Info bij dr. David De Cremer, e-mail: d.decremer@psychology.unimaas.nl, Tel: 388 4009.

- Geheugen en emotie. Afstudeerrichting Cognitieve Psychologie, Biologische Psychologie of Psychopathologie. Het gaat om twee onderwerpen: 'Gemotiveerd vergeten: de rol van inhibitie in het geheugen' en 'Cue specificiteit en autobiografisch geheugen'. Het eerste onderwerp sluit aan bij de recente Nature publicatie waar geconcludeerd werd dat verdringing toch bestaat. Voor het tweede onderzoek is het noodzakelijk eerst een literatuurstudie te doen in de vorm van een jaarwerkstuk. Nader info: dr. Ineke Wessel, Experimentele Psychologie, tel 3881941.
- Studievoorzichting bij de studiehuisleerling. Bezit de studiehuisleerling andere vaardigheden dan de traditionele leerling? Afstudeervariant Onderwijspsychologie. Info: dr. Peter Bouhuys en dr. Marleen Gulikers, ECAL, Dr. Tanslaan 10, tel. 3881114 of 3881137.

Toetsen

Voortgangstoets: woensdag 23 mei, 10.00-13.00, Sporthal Dousberg

Herzien overzicht herkansingen**Jaar 1**

Herk. Wetens.Th, di 21-08-01, 16:00-18:00 uur, uns40-0647
Herk. StatIB, wo 22-08-01, 11:00-13:00 uur, uns50-0402
Herk. 1.7, do 23-08-01, 13:30-15:30 uur, uns40-0647

Jaar 2

Herk. 2.7, di 21-08-01, 13:30-15:30 uur, uns40-0647
Herk. Stat 2B, wo 22-08-01, 13:30-15:30 uur, uns50-0402

Jaar 3

Herk. 3.7.1, wo 22-08-01, 08:30-10:30 uur, deb1-0122
Herk. 3.7.2, wo 22-08-01, 08:30-10:30 uur, deb1-0122
Herk. 3.7.3, wo 22-08-01, 08:30-10:30 uur, deb1-0122
Herk. 3.7.4, wo 22-08-01, 08:30-10:30 uur, deb1-0122
Herk. Comp.Vrd 3, do 23-08-01, 11:00-13:00 uur, uns40-0647

Openingstijden Bureau Onderwijs

Bureau Onderwijs is wekelijks geopend op de volgende tijden: Maandag t/m donderdag van 10.00 - 11.00 u en van 15.00-16.00 u; op vrijdag van 10.00 - 11.00 u.

RECHTS-GELEERDHEID

Voor kopij: Christel van den Maagdberg, Bur.Onderwijs, Lencu- lenstraat 26, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

Actuele informatie van Bureau Onderwijs kun je raadplegen via Internet op: http://www.rechten.unimaas.nl/burow/actuele.htm

Openingstijden onderwijsbalie

maandag-, woensdag- en vrijdagochtend van 09.00-12.00 uur

dinsdag- en donderdagmiddag van 13.30-16.30 uur
maandagavond van 20.00-21.00 uur (voor deeltijdstudenten)

Zomerzet

De zomerzet 2000/2001 is verkrijgbaar aan de onderwijsbalie.

Uitreiking doctoraalgetuigschriften

Vrijdag 18 mei 2001 vindt er een uitreiking van doctoraalgetuigschriften Fiscaal recht, Nederlands recht en European Law School plaats in de St. Janskerk. Verdere informatie: zie de infoborden BO/FdR.

Voorlichting specialisaties Fiscaal Recht

In het derde en vierde jaar van de studie Fiscaal Recht bestaat de mogelijkheid te kiezen voor een specialisatierichting. Door het invullen van de beschikbare keuzeruimte volgens een vastgesteld traject kan een aantekening op de bul worden verkregen. Op woensdag 23 mei zal voor doctoraalstudenten van 13 tot 14 uur een voorlichtingsbijeenkomst worden georganiseerd in de Statenzaal. De specialisaties Pensioenen en Beleggen, Internationaal en Europees belastingrecht en Fiscale Advocatuur worden nader toegelicht, evenals het keuzeblok Belastingheffing Lagere Overheden. Daarnaast bestaat gelegenheid tot het stellen van vragen

Colleges blok Vermogensrecht

In het kader van het blok Vermogensrecht (2.4) vinden wederom hoorcolleges plaats. Deze zijn gewijd aan de rechtsgeschiedenis en aan het procesrecht. Bijwonen van die colleges is essentieel voor een juist begrip van de stof die in blok 2.4 aan de orde komt. De colleges rechtsgeschiedenis worden gegeven door Prof. mr. C.H. van Rhee en mw. mr. T. van der Meer en vinden plaats op dinsdag 22 en 29 mei en op 5 en 12 juni, steeds van 11.00 tot 13.00. De colleges procesrecht worden gegeven door Prof. mr. H.A. Groen en vinden plaats op vrijdag 1, 8 en 15 juni van 11.00 tot 12.00. Alle colleges worden gegeven in de grote collegezaal aan de Tongerseweg.

Bureau stages

Onze wekelijkse nieuwsbrief staat op internet: www.rechten.unimaas.nl/burstage
De stages Nederlands recht, Fiscaal recht en European Law School worden door het bureau stages gecoördineerd. Alle stages die studiepunten moeten opleveren, dienen tevens bij de stagecoördinator te worden aangevraagd en/ of aangemeld. Het bureau bevindt zich in Bouillonstraat 3, kamer 0.223 en 0.224. Aan de straatkant bevindt zich de "etalage" van Bureau Stages, met belangrijke informatie over stage-aanbod.
Het bureau beschikt over een groot aantal stage-adressen. Hieronder staat alleen het laatste aanbod en nieuws:
Informatie bij Vivienne Hautvast (aanwezig: maandag, dinsdag en donderdag van 9.00-14.00 uur): Regionale Brandweer Zuid Limburg biedt een project-opdracht aan op bestuurlijk-juridisch en operationeel niveau. Ontwikkeling van een regionaal beleidsplan waarbij expliciet wordt ingegaan op de bestuurlijk juridische dimensie van de internationale samenwerking. Voor student met bestuurlijke/metajuridische achtergrond. Informatie bij Ellen de Krom (aanwezig: maandag-, dinsdag- en donderdagmiddag en woensdag; zie spreekuur):

*Integrand Maastricht heeft informatie over Stage & Summer Program van groot advocatenkantoor Amsterdam, bel Integrand 043-3883397. De stage kan ook studiepunten opleveren, mits tijdig ingeschreven bij Bureau Stages.

*Advocatenkantoor Van Doorne Amsterdam organiseert van 22 tot 25 september de Van Doorne Business Class. Informatie: www.van-doorne.com

*Ambassade Oost-Europa zoekt student-stagiaire: europees recht, milieurecht.

*In Suriname zijn stagemogelijkheden: civielrecht, strafrecht, bestuursrecht en mensenrechten.

Spreekuren Bureau Stages:

-Maandag 10-12 uur voor de stages Nederlands recht in Limburg en alle stages Fiscaal recht, stagecoördinator Vivienne Hautvast.

Woensdag 10-11 uur voor de stages Nederlands recht buiten Limburg en alle stages ELS. Stagecoördinator Ellen de Krom.

Voor een afspraak buiten het spreekuur: bellen met Margôt de Boer, secretariaat tel: 3883076.

-Arbeidsbemiddeling voor afstuderende juristen, door het facultaire bureau "MeesterWerk" Spreekuur woensdagmiddag van 15.00-16.00 uur, op kamer 0.215 Ellen de Krom.

Informatieformulieren zijn ook verkrijgbaar bij het secretariaat: Margôt de Boer, medewerker bureau MeesterWerk, kamer 0.224.

HEAO Arnhem... nu ook in Nijmegen!

**Spijt van je opleidingskeuze?
Dan is het nu tijd om te switchen!
Start eind augustus met een HEAO-opleiding
in Arnhem of Nijmegen.**

Accountancy¹,
Bedrijfseconomie¹,
Bedrijfskundige Informatica,
Commerciële Economie¹,
Communicatiesystemen,
Fiscale Economie, Logistiek en
Economie, Management,
Economie en Recht,
Small Business².

¹ in Arnhem
en Nijmegen
² alléén
in Nijmegen

NIJMEGEN

ARNHEM

HEAO-Arnhem
Faculteit Economie

Meer informatie

Bureau Studie-Informatie en Aanmelding:
tel.: (026) 369 12 22 www.heao.han.nl

Hogeschool
Arnhem en Nijmegen

Rowwen Hèze op het Vrijthof

"Rustig wachten op de dag dat heel Holland Limburgs lult"



Rowwen Hèze (foto Studium Generale)

met studenten, moet hij bekennen. Maar ze hebben ook niets speciaals met advocaten, boeren, winkeliers, wie dan ook. "Wij spreken een dwarsdoorsnede van de bevolking aan." In het Limburgs. En dat zal zo blijven ook, ook als de dialectpop weer 'uit' raakt. Poels: "Wat dat betreft zijn we plattelanders. Wij reageren niet op hypes en trends. Wij hebben ook nooit commercieel willen scoren met deze teksten. Ik schrijf in deze taal omdat het betere teksten oplevert. In het Nederlands is het veel moeilijker om de essentie te raken." Al heeft hij Nederlandse teksten geschreven voor Doe Maar, Manuela Kemp en Marcel de Groot. "Als ze me vragen, voel ik me vereerd, dan doe ik dat. Het is leuk om dit erbij te doen."

"Open luchtconcerten brengen een extra spanning met zich mee", legt hij uit. "Je kunt niet alles goed uitproberen: de microfoons, de gitaren. Dat was zo bij Pinkpop, in het Deense Roskilde en laatst bij de Koninginnenach. Maar daar staat tegenover dat het uitzicht immers is als je opkomt. We staan straks in het decor van Maastricht: met de kerk, de terrasjes en twintigduizend mensen. Dat is een extra bonus. We zingen er zelfs over in het liedje 'dat heel Holland Limburgs lult.' Hij zingt voor:

*"Want der kumt enne daag dan loep ik door Maastricht
Dan zeet dae miense dinke: 'Ik ken det gezicht'
Dan loep ik over straot en waer naogerent
Dao hedde daen beroemde, ik bin herkend."*

Riki Janssen

Zat. 9 juni 22.00 uur op het Vrijthof. Entree gratis

Tenttheater van Het Woelige Baren Een laatste onderonsje met Elvis



Joost Horward als the King (foto Philip Driessen)

The King is dik, gruwelijk dik, maar wil weer terug het podium op. Applaus, toegift, kushandjes, aanbidding. Elvis Presley kan niet zonder, stapt uit zijn graf en begint in Maastricht aan zijn comeback. Maar steeds wanneer hij een van zijn oude hits inzet, verliest hij zichzelf in mijmeringen over zijn mooie Priscilla. Zijn vrouw die hem heeft verlaten. Alleen drugs en drank kunnen hem nog op de been houden.

"Ik zing life", vertelt Joost Horward die samen met Esther de Koning toneelgroep Het Woelige Baren vormt. "Je hoort de echte Elvis, zij het met een eigen interpretatie." Horward is geen onbekende in Maastricht. Hij speelt niet alleen Elvis, maar was met Kerst nog (met partner De Koning) in *Dinner for one* (2) te zien in het Derlontheater. Verder werkt hij als gastacteur voor Het Vervolg en presenteert hij sinds kort het

culturele programma van TV Maastricht: *Zuyderziel*.

De dertig minuten durende show van Elvis is volgens hem een zwarte komedie, hier en daar gelardeerd met elementen van een stand up comedian. "Ik praat tegen het publiek, reageer bijvoorbeeld op wat mensen dragen." Het speelt zich af in een Las Vegas-achtige sfeer. Het publiek zit aan tafeltjes, drinkt de zelf meegebrachte drankjes en heeft direct contact met de grote zanger. "Onze stijl van spelen is snel, uitvergroot en met veel slapstick. Het heeft een lage drempel. Toegankelijk voor een breed publiek: van 8 tot 88." (RJ)

Het Woelige baren: *Elvis the final concert* op 6, 7 en 8 juni om 19.30, 20.30 en 21.30 uur. Entree f7,50. Studenten f5,-. Op vrijdag 8 juni gratis met feestpasse-partout

Een generatie die niet gekozen wordt, maar zélf kiest

In de aflevering *Later* van de documentaire-reeks *Rooksignalen uit de Nieuwe Wereld* die de VPRO op 20 mei uitzendt, worden vijf studenten aan de tand gevoeld. Ze zijn allen blank, man, begin 20 en behoren, aldus de omroep, tot de *high potentials* van de Nederlandse economie. Regisseur Marije Meerman benaderde deze jongeren met de vraag: "Welke keuzes maken jongeren tijdens of na hun studie op de arbeidsmarkt in een tijd dat er een veelheid van mogelijkheden voorhanden is?"

Voor bedrijfskundigen, juristen en informatici liggen de banen momenteel voor het oprapen. Het is daarom niet verrassend dat Meerman gekozen heeft voor studenten van deze richtingen. Zij kunnen gelden als echte representanten van een generatie die, in plaats van gekozen te worden, zélf kan kiezen uit verschillende aanbiedingen van het bedrijfsleven.

Deze aflevering van *DNW* verspreidt een geur van 'zakelijkheid'. Stropdassen, laptops, 'bedrijvendagen' en 'sterkte-zwakke analyses' komen in hoog tempo voorbij. De 20-jarige (!) bedrijfskunde student Jasper van Orden vertelt: "Mijn sterkte-zwakke analyse die mij aangeboden werd door Unilever, wijst uit dat mijn sociabiliteit nog een verbeterpunt is." Rechtenstudent Maarten Burggraaf laat zonder een spier te vertrekken weten dat hij vanwege zijn drukke bezigheden (voorzitter van de JOVD) de relatie met zijn vriendin heeft moeten beëindigen. "Ik kan haar niet de aandacht geven die ze verdient."

Het is geen kunst deze uitspraken belachelijk te maken. Men kan het Youp

van 't Hek immers al horen roepen: "Studenten, dat doe je er toch bij!" Maar lachwekkend of niet, de verzakelijking van deze studenten is een feit. Zij lijken volleerde 'netwerkers', hun idealen liggen voornamelijk op het zakelijke vlak en op jeugdige onbezonnenheid zijn zij, althans in deze documentaire, niet te betrappen.

De enige echte uitzondering is de student econometrie en bedrijfskunde Martijn Kaag. Hij wil zijn studie voor een jaar stil leggen om een wereldreis te maken, zonder zich rekenschap te geven van zijn 'marktpositie'. En hij is kritisch op zijn medestudent, die té zakelijk is geworden en geen fouten durft te maken tijdens zijn of haar studie. Een hele troost voor de kijker, inmiddels vermoed geraakt door hele hordes *recruiters* van IT-bedrijven die (soms onwaarschijnlijk slechte) presentaties geven.

Op de site van DNW (dnw.vpro.nl) kan na de uitzending gediscussieerd worden met de vijf geportretteerde studenten. De VPRO stelt zich vragen voor als: "Is je studietijd nog wel een periode waarin je je eigen persoonlijkheid kan ontwikkelen?" Misschien is de vraag naar het laatst gelezen boek (met dank aan Van 't Hek) ook een suggestie. Of is stilletjes lezen negatief voor de ontwikkeling van de 'sociabiliteit'? Even m'n recruiter bellen!

Frank van Hoorn

Later. Rooksignalen uit de Nieuwe Wereld. Zondag 20 mei 21.40-22.30 uur.

VPRO/Net 3

Studenten organiseren eerste Maastrichtse nacht uitzonderlijke cinema Geen tijd om in slaap te vallen

Het idee was snel geboren: een nacht van de experimentele film. In het groot laten zien wat normaal niet getoond wordt. Onverwachte verbanden leggen tussen materiaal; onthullen wat slechts een enkeling weet. Zeven studenten cultuurwetenschappen - notoire film liefhebbers - stortten zich er de afgelopen maanden op. Het afzoeken van internet, netwerken binnen de Maastrichtse filmwereld en vele kijkuren resulteerden in twaalf uur film, in drie zalen tegelijk. *After Yesterday's Crash* heet de nacht van op 3 juni in Lumière.

"Je moet het toch een naam geven", verhaart Martijn Hendriks, vierdejaars CWS, de keuze voor de term 'experimentele film'. Een betere uitleg van wat de organisatoren voor ogen hebben geeft de titel. "Er heeft in veel opzichten een crash plaatsgevonden in hoe regisseurs film benaderen. Afwijken van de traditionele aanpak van het chronologische verhaal is een voorbeeld, maar ook de manier waarop goed en kwaad in beeld worden

gebracht, is sterk veranderd." Stefan Verhaegh, zesdejaars, haakt in met het voorbeeld van *Princess Mononoke* - te zien in de nacht. "Een Japanse animatiefilm waarin goed en kwaad amper te scheiden zijn. Heel anders dan de traditionele Disney-aanpak met prettig ogende helden en onbeschaafde boeven." Werk van filmmaker David Lynch komt geregeld aan bod. Verraste Lynch, bekend van vrij donkere films als *Blue Velvet* en *Eraserhead*, vorig jaar al velen met zijn rustieke roadmovie *The Straight Story*, in werkelijkheid is de man van nog veel meer markten thuis. Zoetige reclames voor parfummerken als Gio en Obsession zijn ook van zijn hand. "Dat was voor een 'artistieke' regisseur als Lynch een aantal jaren geleden absoluut *not done*, zulke commerciële filmpjes", legt Verhaegh uit. Om te vervolgen: "Het unieke van de filmnacht is dat je dit soort dingen nu bij elkaar ziet."

De videoclip van Chris Cunningham noemt Hendriks als voorbeeld van *Fine Video Art*. Hij draait de bekende clip met Björk als robot. "Op groot scherm is dit waarschijnlijk nog veel indrukwekkender." De CWS'ers zijn dik tevreden over de vondsten die ze deden. Zo zijn er drie trailers - voor filmpjes - van het eerdergenoemde *Eraserhead* uit 1977. Hendriks: "De twee Japanse versies verschillen zo wezenlijk van de originele Ame-

rikaanse dat je een compleet andere film verwacht". Ook niet gemakkelijk te vinden was *THX 1138*, George Lucas' (van *Star Wars*) eerste speelfilm. "Echt zo'n cultfilm die alle liefhebbers kennen, maar die nooit meer vertoond wordt." Ondanks dit soort curiosities is de filmnacht niet slechts voorbehouden aan filmfreaks, benadrukt Verhaegh: "Iedereen die van mooie films houdt gaat absoluut verrast worden". Behalve door het opvallende materiaal naar verwachting ook door de sfeer. "Zo'n filmnacht van twaalf uur is echt een apart gebeuren; bevalt je iets niet, dan loop je gewoon een andere zaal binnen of drinkt wat aan de bar."

Ander wapen tegen eventuele slaap is de humor in filmpjes. Zoals in de internet-animatie *Stainboy* van Tim Burton (o.a. *Sleepy Hollow*) zien. Een timide stripfiguurtje elimineert in een absurd verhaal een meisje dat niets anders doet dan staren en daarmee een bedreiging voor de samenleving vormt. Leuk, voor wie er van houdt.

Roel Willems

After Yesterday's Crash, van zaterdag 2 juni 20.00 uur tot zondag 3 juni 8.00 uur in Lumière. Studenten f30,- andere bezoeker f40,- (inclusief ontbijt). Meer informatie via www.lumiere.nl. Reserveren 043-3214089



Fraude

Bij economie kreeg de onderwijsdirecteur een verontrustende brief van twee anonieme studenten. De strekking: er wordt gefraudeerd middels SMS. Op het toilet verstuurt en leest men antwoorden op toetsvragen. Sommige studenten gaan wel zes keer per toets 'urineren'.

Natuurlijk getuigt het van academische incontinentie om te frauderen met een toets, maar dat was niet wat de briefschrijvers stoorde. Hun klacht was dat zij zelf hard leerden terwijl anderen dat dankzij de SMS-fraude niet hoefden. Om het met Calimero te zeggen: 'Zij zijn oneerlijk en ik ben eerlijk en dat is niet eerlijk, o nee.'

De economiefaculteit overweegt nu een 'jammer' aan te schaffen voor de toiletten. Wanneer je dan in je hokje zit, dan jammer de jammer er dwars doorheen en kun je geen berichten lezen. Een jammer kost zo'n twee à drieduizend gulden, dus dat is geen geld.

Misschien dat die anonieme briefschrijvers een handel in jammers hebben. Misschien hebben ze meteen een offerte mee-gestuurd. Wat zou het ze anders allemaal kunnen schelen?

Ik heb persoonlijk nog nooit een anonieme brief gestuurd. Misschien moet ik dat toch eens doen. Het lijkt me wel amusant om in *Observant* een voorpagina-artikel te zien met de kop 'GROOTSCHALIGE FRAUDE VOLGENS ANONIEME BRIEF'. Dat je dan tegen je beste vrienden kunt zeggen: 'Niet doorvertellen, maar die brief kwam van mij.'

In zo'n brief zou ik waarschijnlijk het volgende zeggen:

Geachte onderwijsdirecteur, mij is iets vreselijks ter ore gekomen. Er gaan hardnekkige geruchten dat er gefraudeerd wordt tijdens multiple-choicetoetsen. Ze hebben uw jammer jammer genoeg weten te omzeilen. U zult niet geloven hoe inventief ze zijn geweest.

De fraude gaat als volgt in zijn werk. Er is een student die het antwoord op een paar vragen niet weet. Die gaat naar de WC. Aldaar stuurt hij geen SMS-bericht (dat is immer dankzij de moderne technologie niet meer mogelijk), maar hij pakt een pen of potlood. Vervolgens schrijft hij op een papiertje welke vragen hij niet weet. Hij verstopt het papiertje, trekt door, wast zijn handen, knipoogt naar de surveillant en gaat weer de zaal in.

Een ander gaat ook naar het toilet, leest het achtergelaten briefje en krabbelt de antwoorden op een ander briefje.

De eerste gaat vervolgens weer terug naar het toilet - want dat valt niet op - en leest de antwoorden. Zo kan iedereen natuurlijk hoge punten halen!

Het probleem is dat papier en schrijfgerei zo klein worden gemaakt. Nog even en je kunt ze kwijt in je holle kies. Surveillanten kunnen studenten moeilijk inwendig onderzoeken, nietwaar?

Daarom stel ik voor dat studenten tijdens toetsen niet meer naar het toilet mogen. Maar wat moeten ze dan met hun ontlasting? Laat ik nou toevallig een marketingstage lopen bij Pampers.

Belleman

Brusselsestraat 150 heeft een 'Wall of Witches'

"Wie op vakantie gaat, moet een heks mee terug nemen"

De naam *Heksennest* doet denken aan spinnenraggen en oude kromme vrouwtjes met wratten op de neus. Niets van dat alles aan Brusselsestraat 150 - het Heksennest van Tragos-damesdispuut Les Must. De kamers zijn ruim en keurig ingericht. De gezamenlijke ruimtes zien er netter uit dan bij het gemiddelde gezin. En de bewoonsters hebben het goed met elkaar. Frederique: "Jaaaaa. We love each other."

Zittend aan de keukentafel vertellen de bewoners ontspannen over het huiselijk leven aan Brusselsestraat 150. Het is warm, dus er komt een kan aanmaaklimonade op tafel. De mobiel van Frederique Reddingius (21, economie) rinkelt, het blijkt haar moeder. "Ze komt zo even langs."

Hannah Veerman (20, IB) loopt binnen, net terug van een terras. Claire Saes (22, rechten): "Wat ben jij bruin geworden in vijf minuten!" Hannah neemt plaats, maar moet snel weer weg. "Ik heb zo vergadering met de Almanak-commissie. Is dat erg?"

Intussen legt Maartje Metselaar (22, rechten) uit waarom het huis de naam Heksennest draagt. "Vroeger hadden we dispuuthuizen die *Muppenshuur*, *Krukkenhut* en *Trollengrot* heetten. Die laatste bestaat trouwens nog. Toen dit huis drie jaar geleden een dispuuthuis werd, hebben we iets in die trant verzonnen." De zes bewoners nemen hun huisnaam duidelijk serieus. In de gang van de eerste verdieping bevindt zich een *Wall of Witches*, waar de foto's van oud-bewoonsters prijken. Een keer per jaar vindt het heksenkerstdiner plaats, waarbij elke verdieping (het zijn er drie) één gerecht voor haar rekening neemt. Claire: "Dat wordt betaald van de poetsboetes." Tot slot hangt de hele keuken vol met



Maartje, Claire, Hannah, Frederique, Tsjitske en Marjolein (foto Philip Driessen)

heksattributen. Maartje: "Het is regel dat iedereen die op vakantie gaat een heks mee terug neemt. Lukt dat niet, dan is een foto van een foute vent ook goed." Fout blijkt in ieder geval Marco Borsato mét snor.

Terwijl iedereen zich vrolijk mengt in het gesprek, houdt Tsjitske Schaap (22, rechten) zich wat afzijdig. Niet zo verwonderlijk, want zij woont pas een week in het Heksennest. Marjolein Okinga (20, IB) is wél helemaal ingeburgerd, hoewel zij als enige geen lid is van Les Must. De reden daarvoor is simpel: toen twee kamers leeg kwamen, woonden bijna alle Les-Must-leden al in één van de vier dispuuthuizen. Daarom moesten de bewoners op zoek naar iemand anders. Frederique: "Het maakt niets uit. In huis ben je niet van Les Must, hier ben je gewoon huisgenoten."

Roddelen doen ze niet. Althans, niet over elkaar. Claire: "Iedereen roddelt." Maartje, lachend: "Behalve Frederique. Die roddelt nooit, zegt ze zelf." Frederique: "Het

is mijn doel om niet te snel te oordelen."

In huis zeggen de bewoners alles eerlijk tegen elkaar. Marjolein: "Er zijn natuurlijk wel eens irritaties, maar die praten we altijd goed uit." Frederique, met nadruk: "Maar we zijn géén praatgroep."

Tenzij ze andere afspraken hebben, eten ze elke avond samen. Ook op andere fronten schuwen ze de gezelligheid niet. Frederique, lachend: "We kijken regelmatig videotjes samen. Of drinken wijntjes. Jaaaa, we love each other." Claire illu-

streert dat nog even: "Hester, een o-bewoonster, is net een week weg huis. We missen haar erg. Als we n-even iets liefs over haar zeggen in *Observant* jongens, dan kunnen we n-naar haar opsturen!" Ouderwetse ge-ligheid, het bestaat nog.

Frank van Ho

Wil je ook een keer met je huis in *Observant*, st-dan een e-mail naar Evanhoorn@student.unimaas.nl

Eens of oneens?

"Alle UM-medewerkers hebben recht op gratis anti-RSI-massage"

Studenten en medewerkers kunnen via www.observant.unimaas.nl reageren. Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 4 juni, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen en kort ze eventueel in. Anonieme reacties worden niet geplaatst. Onder de inzenders wordt iedere keer een boekenbon verlost.

33

"Is er wat", vroeg Floortje toen we naar huis wandelden, ze pakte mijn hand vast.

"Wat zou er zijn", vroeg ik. Floortje hield haar pas in en keek mij even aan. "Je bent zo stil."

"Is dat zo?" Floortje kuste mij zachtjes op mijn mond.

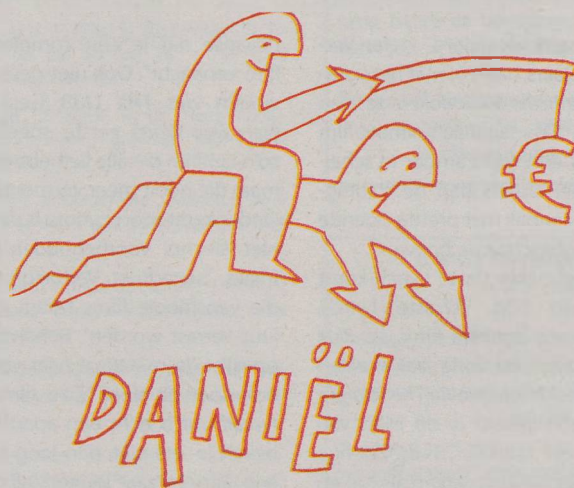
"Heb je te veel wijn gedronken?" Ik haalde mijn schouders op.

"Dus je gaat naar Pinkpop met de drummer van Birgit Schuurman?", zei ik.

"Ben je jaloers?", vroeg Floortje, ze kneep even in mijn hand.

Het gekke is dat ik eigenlijk nooit jaloers ben. Maar toch, toen ze tijdens ons eten-tje over de drummer van Birgit Schuurman begon, was het net alsof ik een tafeltje verderop zat. Ik hoorde nog wel wat Floortje mij verder vertelde, maar echt luisteren kon ik niet. Het was alsof ik ons gesprek alleen nog op afstand kon volgen.

Ik liet een stilte vallen. Om Floortje iets duidelijk te maken misschien, maar ook omdat ik zelf verbaasd was over de manier waarop ik de drummer van Birgit Schuurman plotseling tot zo'n belangrijk probleem had laten worden.



door Micha Wertheim

Terwijl we zwijgend verder liepen begon alles zich in mijn hoofd met elkaar te verbinden. Floortje die de hele dag voor Pim en Axel in de weer was, mijn scriptie die ik eigenlijk al lang af had willen hebben, die nacht in Amsterdam met Ester en hoe Ester de volgende morgen op klaarlichte dag naakt voor mij had gestaan om zich te gaan douchen. De moeder van Floortje die mij boeken van Chaim Potok cadeau deed en natuurlijk de drummer van Birgit Schuurman. In gedachte zag ik Floortje tussen de dansende massa al op zijn schouders zitten, terwijl ze zich stevig bij zijn hoofd vast hield. Hoe ik er precies op uit kwam weet ik niet eens meer. Misschien dacht

ik dat Floortje mij op de proef wilde stellen, en dat ze het al die tijd al lang wist. Misschien moest het geheim gewoon naar buiten maar het kan ook de wijn geweest zijn, ik weet het niet. Maar toen Floortje en ik naast elkaar in bed lagen had ik mijzelf er van overtuigd dat het nu verteld moest worden. Dat ieder uitstel noodlottig zou zijn. Dat als ik nu niet over Ester begon, ze mij zou vertellen dat ze het zelf al door had. Dat als ik er nu niets over zei, onze relatie niets meer waard zou zijn. Achteraf geloof ik zelfs dat het een poging was om mijn eigen jaloezie te overwinnen. Dat ik mijn eerlijkheid als een soort tegengif wilde gebruiken. Dat het ons

nog dichter bij elkaar zou brengen. wilde helemaal eerlijk kunnen zijn tegen Floortje, en dus vertelde ik het haar.

"En dat vertel je me nu pas?", zei Floortje. Ze keek mij vragend aan. Langzaam vulden haar ogen zich met vocht, snel liepen er tranen over haar wangen. Ik pakte een tissue om haar wangen drogen.

"Het spijt mij dat ik het niet eerder heb verteld", zei ik en streek een paar haar uit haar gezicht.

Floortje kneep haar ogen dicht, mijn hand lag op haar kruin en ik voelde hoe ze zachtjes met haar hoofd schudde.

"Sorry als ik lulig deed", fluisterde. "maar je moet natuurlijk gewoon naar Pinkpop gaan, als je daar zin in hebt."

Zo lagen we daar een poosje. Ik luisterde naar Floortjes zware ademhalings. Tot ze mij van zich afduwde. "Een ongelofelijke lul ben je!", zei ze. "Donder als je blijft op."

"Lieverd, het spijt mij."

"Donder als-je-blijft op, Daniël. Als je blijft, donder als-je-blijft op."

Ik kleedde mij aan terwijl Floortje me lachend bleef herhalen dat ik op moest donderen.

"Wil je me nooit meer zien?", vroeg toen ik in de deurpenning stond. "Dat weet ik niet", zei Floortje kalm, "maar donder op, als-je-blijft."

(wordt vervolgd)